

ŻYCIE CHRYSTUSA CZEŚĆ 2

Autor tekstu oryginalnego: Katherine Hershey
Adaptacja: Jennifer Haaijer

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF.
By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie,
odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

Tytuł oryginału:
LIFE OF CHRIST vol. 2

Copyright © 1976, 1987, 1989 Child Evangelism Fellowship Inc.
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. Wykorzystano za zgodą.
Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Przekład:
Danuta Śniegoń

Korekta:
Alicja Krystoń

Redaktor:
Czesław Bassara

Łamanie i diapozytywy:
Kazimierz Leja

Druk i oprawa:
Marek Nalewajka

Wydawca:
Fundacja Społeczności
Ewangelizacji Dzieci
ul. Dworcowa 18
43-211 PIASEK

Spis treści

Wprowadzenie

Uwaga: Część 1 tej serii zawiera lekcje od 1 do 6

Lekcja	Strona
7. Cud na weselu w Kanie Galilejskiej	4
8. Nowy początek w życiu	8
9. Samarytanka	13
10. Uzdrowienie chłopca i odrzucenie Pana Jezusa w jego rodzinnym mieście	18
11. Uzdrowienie ślepego Bartymeusza	22
12. Uzdrowienie kobiety oraz wzbudzenie dziewczynki z martwych.	27

Nie ma większego zadania dla nauczyciela niż przedstawienie dzieciom Osoby i dzieła Pana Jezusa Chrystusa. On jest jedyną drogą do Boga, On jest największym tematem i kluczem do Pism. Czyż nie powiedział: „Pisma... składają świadectwo o mnie” (Jan 5:39)?

W tej drugiej części „Życia Chrystusa” chcemy pokazać kilka wydarzeń oraz naukę Chrystusa w Jego wczesnej służbie publicznej. Kiedy przedstawimy naszego wspaniałego Zbawiciela chłopcom i dziewczynkom na naszych spotkaniach, mamy na uwadze dwa rodzaje modlitw: za tymi, którzy są jeszcze niezbawieni, aby zaufali Jemu oraz za tymi, którzy są już zbawieni, aby wzrastali w Jego łasce i poznaniu, i aby stawali się coraz bardziej podobni do Niego.

Główna Prawda Nauczania w każdej lekcji

Każda lekcja powinna zawierać „Główną Prawdę”. Jest rzeczą ważną, aby nauczyć gruntownie danej prawdy z określonego fragmentu Biblii, a nie tylko przekazywać interesujące fakty z życia Chrystusa. Chcemy, aby dzieci wyszły ze spotkania wiedząc o tym, czego Bóg chciał nauczyć je szczególnie z tego fragmentu Biblii i jaki to ma mieć wpływ na ich codzienne życie. Podane niżej skróty są pomocne w nauczaniu i stosowaniu Głównej Prawdy:

GP- miejsce, gdzie Główna Prawda nauczana jest podczas lekcji.

N -zastosowanie dla dzieci niezbawionych .

Z -zastosowanie dla dzieci zbawionych.

Dobrą pomocą będzie wypisanie na pasku papieru i umieszczenie na tablicy flanelowej treści Głównej Prawdy tak, aby dzieci mogły ją przeczytać.

Porada dla dziecka, które chce dowiedzieć się więcej na temat drogi zbawienia. W każdej lekcji podana jest propozycja w jaki sposób można stać się osiągalnym dla dzieci. W tym celu posługujemy się skrótem:

ODD – co znaczy osiągalny dla dziecka w celu przeprowadzenia rozmowy duszpasterskiej.

Lekcja 7

Cud na weselu w Kanie Galilejskiej

Tekst biblijny:	Jan 2:1-11
Główna Prawda:	Pan Jezus jest wszechmogący
Zastosowanie:	Dla niezbawionych: Zaufaj Jemu, a będziesz zbawiony. Dla zbawionych: Zaufaj Mu we wszystkich sprawach twojego życia.
Wstęp:	Weselna atmosfera w Kanie Galilejskiej
Następstwo wydarzeń:	Przygotowanie uczyty weselnej Zaproszenie Pana Jezusa wraz z uczniami na wesele GP 1 Przybycie gości Brak wina GPN 2 Maria informuje Jezusa o problemie Jezus strofuje Marię GPZ 3 Maria mówi do sług: „Co wam powie, czyńcie!” Jezus nakazuje sługom napełnić dzbany wodą GPZ 4 Słudzy wykonują polecenie i woda zamienia się w wino GPN S (ODD)
Punkt kulminacyjny:	Gospodarz mówi młodemu panu: „To jest najlepsze wino, jakie może być”
Zakończenie:	Uczniowie wierzą w Chrystusa GPZ 6 i GPN 7
Werset pamięciowy:	Filipian 2:8 „Uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci i to do śmierci krzyżowej”.

Uwaga

W czasie nauczania tej lekcji może zechcesz uniknąć pytania, dlaczego posługiwano się winem w czasie wesela. To może cię odwieść od głównej myśli lekcji. Jeżeli dzieci mają tego typu pytania, możesz o tym porozmawiać indywidualnie. Najprawdopodobniej wino było słabe, zawierające mało alkoholu. Ze względu na nieczystości zawarte w wodzie, w niektórych krajach wino było i nadal jest podstawowym napojem.

LEKCJA

Jakie podniecenie nastąpiło w Kanie Galilejskiej. Przygotowywano ucztę weselną. Jestem pewny, że wszystko związane z weselem zostało zaplanowane już wiele tygodni przed uroczystością, zarówno w domu panny młodej jak i pana młodego. Szyto weselne stroje. Przygotowywano przepisy na weselne potrawy. Zastanawiano się, ile żywności trzeba będzie kupić. Jaka ilość wina będzie potrzebna? Kogo należy zaprosić na wesele?

Scena 1 (scena zewnętrzna)

Wreszcie nadszedł ten dzień. Wszelkie zarządzenia zostały wydane, wszystko było gotowe. Goście byli w drodze. (Umieść postać Chrystusa, Natanaela i uczniów, 2c-84,85,86). Jezus i Jego uczniowie również byli zaproszeni. Być może ucztę weselną urządzał ktoś z krewnych Pana Jezusa, ponieważ była tam również Maria, matka Jezusa. (Od tego czasu Biblia nie wspomina o Józefie, możliwe, że Józef już nie żył w tym czasie). Podczas gdy Jezus i Jego uczniowie przemierzali zakurzoną drogę, na pewno cieszyli się na ten uroczysty dzień. Spoglądając na grupę mężczyzn idących drogą, być może nie pomyślałbyś, że jeden z nich różni się od pozostałych. Który? Tak, oczywiście Pan Jezus Chrystus. Niczym się nie wyróżniał - tak samo był młodą mężczyzną jak pozostali. Lecz on również był Bogiem - jedynym Bożym Synem - ponieważ nie przestał być Bogiem, kiedy przyjął postać człowieka. W tym momencie uczniowie nie zdawali sobie sprawy z tego, że idą obok Tego, który stworzył ten świat, słońce, gwiazdy i planety. Ten, który z nimi szedł był tym Wszehpotężnym, Wszehmogącym Synem Bożym, który może zrobić wszystko co zechce. Uczniowie nie rozumieli tego jeszcze, lecz wiedzieli, że w Jezusie Chrystusie było coś

szczególno i byli szczęśliwi, że mogli iść razem z Nim na wesele.

Scena 2 (wewnątrz domu).

Kiedy wszyscy goście weselni przybyli, podeszli do dużych naczyń z wodą. (Umieść postacie służącego, Chrystusa, uczniów i Marii, 2c 84 - 2c 87). Ponieważ ulice i drogi były pełne kurzu, a ludzie nosili sandały, więc ich stopy były zakurzone i zabrudzone. Sługa stał właśnie obok naczyń z wodą, aby umyć gościom nogi. W owym kraju istniał zwyczaj umywania rąk, tak więc każda osoba musiała pozwolić, aby sługa polał wodą jego ręce, nawet kiedy nie były takie brudne. Słudzy potrzebowali dużych naczyń wypełnionych wodą, aby starczyło dla wszystkich.

Podniecenie potęgowało się. Wreszcie potrawy były gotowe do podania. Tace zapełnione wspaniałymi potrawami roznoszono pomiędzy gości. Z dużych dzbanów nalewano wino. Przybywało coraz więcej gości. (Jeżeli uważasz za słuszne, możesz dołożyć więcej postaci).

Uczty weselne w owym kraju różniły się zasadniczo od naszych. Orszak weselny idący ulicami miasta prowadził pannę młodą do domu pana młodego, gdzie odbywała się uczta. Zapraszano wielu przyjaciół i sąsiadów a czasami taka uroczystość mogła trwać wiele dni. Trzeba było zgromadzić wiele żywności i napojów, a słudzy byli bardzo zajęci obsługiwaniem gości. Dzbanki nieustannie były napełniane winem, aż do momentu kiedy sługa wrócił z pustym dzbanem i powiedział: „Przepraszam, nie ma już więcej wina”. Zabrakło wina! Co za nieszczęście! Cała uroczystość weselna mogłaby mieć przykre zakończenie! Każdy szepotał:

„nie ma więcej wina”. Usłyszała te słowa Maria, matka Pana Jezusa. „Co należy zrobić w takiej sytuacji?” - myślała. Sama nie była w stanie nic poradzić, ale z pewnością jej Syn mógłby. Wiedziała, że jest Bożym Synem i że On może wszystko zrobić.

Maria miała rację. Pan Jezus był jedyną osobą w tym domu mogącą rozwiązać ten problem. Czy pamiętasz dlaczego On mógł to uczynić? Tak, On nie był takim zwykłym człowiekiem jak pozostali ludzie. On jest Bogiem - Synem Bożym, Wszechmogącym. „Wszechmogący”, czyli nieograniczony w swojej mocy. Ty i ja nigdy nie będziemy mogli zrozumieć jak wielką siłę i moc On posiada.

On ma moc rozwiązywać problemy których nikt inny nie może rozwiązać. On może uczynić to, czego nikt inny nie jest w stanie zrobić.

Jeżeli jeszcze nigdy nie zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, to twoim największym problemem jest twój grzech. Urodziłeś się z pragnieniem czynienia złych rzeczy. Czy nie zdarza ci się zrzucać winy na innych, jeśli zrobiłeś coś złego? Być może wróciłeś do domu godzinę później niż planowałaś i skłamałaś, że mama Janki chciała, byś tam została dłużej i pobawiła się jeszcze z Janką? Wiesz, że to była nieprawda ale to pozwoliło ci uniknąć problemu w domu; byłaś jednak nieposłuszna Bogu. On mówi ci: Nie będziesz kłamać. Twój grzech jest bardzo poważny, ponieważ oddziela cię od Boga i jesteś w niebezpieczeństwie wiecznego oddzielenia od Boga. Czyż nie jest to ogromny problem?

Nie jesteś w stanie sam sobie pomóc. Ja też nie potrafię rozwiązać twego problemu. Nikt na ziemi nie jest w stanie tego zrobić. Lecz pamiętaj, tak jak mówiliśmy, Pan Jezus Chrystus jest wszechmogący. Nic nie jest za trudne dla Niego. Biblia mówi nam, że On może zgładzić twój grzech i uporządkować twoje życie przed Bogiem. On zmarł na krzyżu i wziął na siebie Bożą karę za grzech. Dzisiaj żyje, On, Wszechmogący, Ten, który może pojednać nas z Bogiem. On może czynić to, czego nikt inny nie potrafi, a Maria wiedziała coś na ten temat. Pośpieszyła więc do swego Syna i powiedziała: „Wina nie mają”.

Odpowiedź jakiej Jezus udzielił Marii brzmi trochę dziwnie dla nas, dopóki nie zrozumiemy jej sensu. Przeczytajmy, co jej odpowiedział. Zapisane to jest w Ewangelii Jana 2:4: „Czego chcesz ode mnie niewiasto? Jeszcze nie nadeszła godzina moja”. (Możesz poprosić dziecko, z którym wcześniej to uzgodniłeś, aby przeczytało ten fragment).

Maria próbowała powiedzieć Panu Jezusowi, aby począł coś w sprawie wina. Jezus nie był nieuprzejmy w stosunku do niej, lecz stanowczo powiedział, że nie musi Mu mówić, kiedy ma używać Swojej mocy. Był Synem Bożym i jedynie Bóg Ojciec może kierować Swoim Synem. To była lekcja, której Maria musiała się nauczyć. Pan Jezus mógł użyć Swojej mocy nie dlatego, że Maria Go o to prosiła lecz dlatego, że Bóg, Jego Ojciec chciał, aby tak postąpił. Pragnął czynić wszystko według woli Swego Ojca. Czy próbowałaś kiedyś mówić Panu Jezusowi co ma zrobić? Czasami wierzący chłopcy i dziewczynki tak postępują. Być może masz jakiś problem i wiesz w jaki sposób chciałbyś, aby Pan ci pomógł. Na przykład twój nauczyciel w szkole

nie wierzy w Pana Jezusa i mówi, że Biblia nie jest prawdziwa. Może aż cię kusi, by się modlić: „Panie, daj mi innego nauczyciela”. Często modlisz się i mówisz Panu Jezusowi co ma zrobić dla ciebie, lecz problem ciągle pozostaje. Co powinieneś zrobić?

Która odpowiedź jest prawidłowa?

- a) przestać się modlić i czekać, aż Pan coś zrobi,
- b) kontynuować modlitwę i dalej mówić Mu, co powinien zrobić dla ciebie,
- c) dalej się modlić i mówić Mu o swoim problemie lecz prosić Go, aby On Sam rozwiązał ten problem w taki sposób, jak sam chce i kiedy chce.

Najlepszą i najwłaściwszą jest trzecia odpowiedź. Przynosz swój problem do Pana, ponieważ On jest wszechmogący i wszechmocny. On zna właściwą odpowiedź na twój problem i rozwiąże go we właściwym czasie. Właśnie teraz, na uroczystości weselnej był stosowny czas, aby Jezus okazał Swoją moc.

Maria wiedziała, że On jest wszechmocnym Synem Bożym, więc zwróciła się do sług, mówiąc: (może znowu jakieś dziecko przeczytać) „Co wam powie, czyńcie!” (Jana 2:5). Pomyślała sobie: „Jeśli zrobicie, co wam powie, wasz problem może zostać rozwiązany”. Słudzy uważnie spojrzeli na Pana. Co im powie? Pan popatrzył na sześć dużych kamiennych stągwi (dzbanów), używanych zwykle do noszenia wody, aby goście mogli się umyć. W Ewangelii Jana 2:7 czytamy, że powiedział: „Napełnijcie stągwie wodą” (Wymień postać Chrystusa 2c - 85 na 2c - 89).

Słudzy musieli pomyśleć: „to byłoby bardzo dziwne napełniać teraz dzbany. Dlaczego mamy napełnić dzbany wodą? Wszyscy goście już przybyli, każdy jest już umyty i potrzebujemy wina, a nie wody! Czyż On nie przywiązuje wagi do naszego problemu? Pan Jezus zatroszczył się o to i miał zamiar użyć Swojej wielkiej mocy, aby im pomóc.

Wierzący chłopcze i dziewczynko, którzy zaufaliście już Chrystusowi, czy to nie jest cudowne, że Pan Jezus jest zainteresowany każdym twoim problemem? On troszczy się o ciebie. On chce użyć Swojej mocy, aby ci pomóc. Być może twoja rodzina nie wierzy w Pana Jezusa i wygląda na to, że nikt nie rozumie tego, w co wierzysz. Wszechmogący Pan Jezus Chrystus jest zainteresowany twoim problemem i On ci dopomoże. Nie ma problemu, który byłby za trudny dla Niego. Powiedz Mu o swoich problemach. Módl się do Niego każdego dnia i proś Go o pomoc. Gdy masz problem dobrze byłoby, gdybyś miał kogoś, z kim

możesz razem się modlić. Jeżeli chciałbyś się ze mną podzielić swoim problemem, chętnie będę się o to modlić. Możemy modlić się razem. W każdej chwili możesz swobodnie przyjść do mnie, abyśmy razem mogli się modlić o rozwiązanie twojego problemu, ufając Jemu. Pan Jezus obiecał, że będzie odpowiadać na modlitwy Swoich dzieci Nie obiecał, że wszystko będzie łatwe dla chrześcijan, lecz obiecał im pomagać. Być może zbawi wkrótce kogoś z twojej rodziny. On użyje Swojej mocy również, abyś mógł być Jemu wierny. Po może ci prowadzić chrześcijańskie życie w domu Chce pomóc tobie, właśnie tak, jak chciał pomóc podczas uroczystości weselnej. Dlatego kazał na pełnić dzbany wodą. Słudzy skorzystali z rady Marii i zrobili to, co Jezus im powiedział, chociaż wydawało im się to dziwne. Potrzebowali dużo wody, aby napełnić każdy dzban, który mieści dwa lub trzy wiadra. Kiedy wszystkie zostały napełnione po brzegi, Jezus powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela!” (Gospodarz wesela był kimś w rodzaju przełożonego nad kelnerami, odpowiedzialnym za przebieg uczyty). Słudzy musieli z pewnością być bardzo zdziwieni, dlaczego muszą zanieść wodę gospodarzowi, lecz i tym razem okazali posłuszeństwo. Zaczerpnęli z wielkiego dzbana i wprost nie mogli uwierzyć własnym oczom. To było wino! Nalali wody do dzbanów, a ona zamieniła się w wino. To był cud! Jezus zmienił w jednym momencie wodę w wino. Dlaczego mógł to zrobić? Tak, ponieważ On jest Bogiem, On jest wszechmogący, dla Niego nie ma nic zbyt trudnego. On może wszystkiego dokonać. On może przebaczyć i zbawić największego grzesznika na świecie. On może również zbawić ciebie.

(ODD) Jeśli jeszcze nigdy nie poprosiłeś Pana Jezusa, aby cię zbawił, a odczuwasz taką potrzebę, możesz poprosić Go właśnie teraz tak jak siedzisz,

albo przed pójściem do łóżka, kiedy wrócisz do domu. A jeżeli chciałbyś porozmawiać ze mną o tym, z radością pomogę ci i pokażę na podstawie Słowa Bożego, w jaki sposób możesz dzisiaj być zbawiony. Po zakończeniu spotkania, kiedy wszyscy opuszczą to miejsce, przyjdź i usiądź w pierwszym rzędzie. Wyjaśnię ci więcej na temat zbawienia.

Być może wiesz, że twój grzech oddziela cię od Boga, a chciałbyś być w porządku przed Bogiem. Powiedz o tym Panu Jezusowi teraz w swoim sercu.

Możesz użyć takich słów: „Panie Jezu, jestem grzesznikiem. Nie potrafię pozbyć się swojego grzechu, ale wierzę, że Ty możesz go usunąć. Proszę, uczyn to dla mnie teraz”. Biblia mówi, że „może zbawić na zawsze tych, którzy przez Niego przystępują do Boga” (Hebrajczyków 7:25). To znaczy, że może zbawić zupełnie, niezależnie od tego jaki jesteś zły. Jeżeli naprawdę zaufasz Jemu, On zgładzi cały twój grzech i na zawsze będziesz miał pokój z Bogiem. Jest to o wiele większy cud od tego,

który wydarzył się na weselu w Kanie Galilejskiej.

Gospodarz wesela skosztował wina, nie wiedząc nic o tym co zaszło, przywołał pana młodego i zapytał: „Gdzie nabyłeś takie wino? Nie znam ni- kogo, kto podałby lepsze wino na końcu. Na wszystkich innych ucztach weselnych dobre wino podają najpierw, a tyś dobre wino zachował aż do tej chwili.” Nic dziwnego! Przecież uczynił to sam Pan Jezus, który stworzył wszystkie rzeczy na tej ziemi (Jan 1:3).

Wielu z tych, którzy wiedzieli o przemienieniu wody w wino pamiętali ten cud do końca swojego życia. Zobaczyli coś, czego mógł dokonać tylko Bóg. Jezus Chrystus jest wszechmocnym Synem Bożym. Przede wszystkim uczniowie zobaczyli kim On jest i zaufali Mu jeszcze mocniej. Wierzą- cy chłopcze i dziewczynko, czy nie cieszy cię fakt, że twój Zbawiciel jest wszechmogący? Jeżeli wiesz, że On może dokonać wszystkiego, możesz czuć się zachęconym do tego, aby ufać Mu coraz bardziej. On pomoże ci w twoich problemach i może uczynić to, czego nikt inny nie może dokonać.

A może nie poznałeś Go jeszcze jako swojego Zbawiciela. Nigdy nie poprosiłeś Go, aby uwolnił cię od największego problemu - problemu twojego grzechu. Czy chcesz dzisiaj przyjść do Niego i poprosić Go, aby zgładził twój grzech? Jeżeli zaufasz Mu, Pan Jezus Chrystus stanie się również twoim wszechmogącym Zbawicielem. „On może zbawić na zawsze tych, którzy przez Niego przy- stępują do Boga” (Hebrajczyków 7:25). Czy przyjdiesz do Niego?

Uczestnictwo dzieci: odpowiadanie na pytania Na tablicy lub na arkuszu papieru umieść listę

odpowiedzi tak, aby każdy mógł ją zobaczyć. Za- proponowaliśmy kilka odpowiedzi, możesz poszerzyć swoją listę.

1. W jakich innych problemach wszechmogący Pan Jezus może ci pomóc?

Przykładowe odpowiedzi:

- trudne zadanie domowe
- klasówki
- choroba

- osamotnienie

- zastraszenie itd. itd.

2. W jaki sposób Pan Jezus może pomóc wierzą- cym dzieciom w rozwiązywaniu zadania domowego?

Przykładowe odpowiedzi:

On może pomóc ci:

- lepiej się uczyć
- skoncentrować się nad tym, co trzeba zrobić
- wykonywać Jego wolę.

3. W jaki sposób może On pomóc wierzącemu w chorobie?

Przykładowe odpowiedzi:

- On może pomóc ci poczuć się lepiej, jeżeli taka jest Jego wola
- może pomóc ci znieść w cierpliwości chorobę.

Pytania powtórkowe do lekcji 7

1. Gdzie Pan Jezus uczynił Swoj pierwszy cud? (Na weselu w Kanie).
2. Kto był razem z Panem Jezusem na weselu? (Jego matka i uczniowie).

3. W jakim celu duże dzbany z wodą były przygotowywane dla gości? (Aby mogli umyć swoje ręce i zakurzone nogi).
4. Jakiego rodzaju problem powstał podczas wesela? (Zabrakło wina).
5. Do kogo zwróciła się Maria i do kogo powinniśmy zwracać się z naszymi problemami? (Do Pana Jezusa Chrystusa).
6. Maria próbowała zasugerować Jezusowi, aby coś zrobił w tej sytuacji, a On jej odpowiedział, że to nie jej sprawa. Dlaczego? (Jezus czynił tylko to, co było wolą Jego Ojca).
7. Co Pan Jezus powiedział sługom? (Kazał napełnić dzbany wodą).
8. Co wydarzyło się, kiedy napełnili dzbany? (Woda zamieniła się w wino - to był cud).
9. Dlaczego Pan Jezus Chrystus mógł dokonać takiego cudu - zamiany wody w wino? (Ponieważ jest Bogiem, jest wszechmogący).
10. Jakiego cudu Pan Jezus może dokonać dzisiaj w życiu chłopców i dziewcząt, kobiet i mężczyzn? (Może zgładzić ich grzechy i uczynić ich dziećmi Bożymi).

(Ilustracje do lekcji 7 znajdują się na stronie 31)

Lekcja 8

Nowy początek w życiu

Tekst biblijny:	Jan 2:13-16, 23, Jan 3:1-16, Jan 7:44-52, Jan 19:39-42; 4 Mojż. 21:5-12.
Główna Prawda:	Musisz się na nowo narodzić.
Zastosowanie:	Dla niezbawionych: Poproś Boga, aby uczynił cię nowym człowiekiem i przyjął do Swojej Bożej rodziny.
Wstęp:	„On jest takim dobrym człowiekiem” GPN 1

Następstwo wydarzeń: Chrystus oczyszcza świątynię Nikodem przychodzi do Jezusa „Przyszedłeś od Boga jako nauczyciel” „Jeśli się kto nie narodzi na nowo..” GP 2 „W jaki sposób?” „Z Boga - Ducha Świętego” GPN 3 „Jak?” Historia Mojżesza „Syn Człowieczy musi być wywyższony” GPN 4 ODD

Punkt kulminacyjny: Pewnego dnia Nikodem urodzi się na nowo

Zakończenie: Życie Nikodema uległo zmianie GPN 5

Werset pamięciowy: Filipian 2:9 „Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię”.

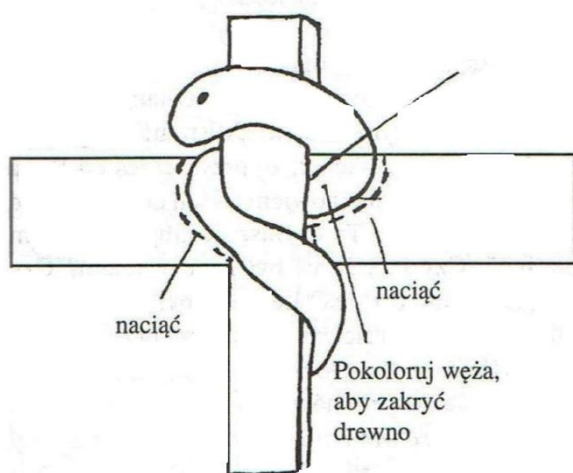
Pomoce wizualne

Oto kilka pomocy, które pozwolą skupić uwagę dzieci podczas rozmowy Jezusa z Nikodemem.

1. Proponuję zastosować „chmurki” przykładane na tablicę flanelową. Wykonaj je w takich rozmiarach, aby dzieci mogły bez trudu przeczytać napisy.

2. Jeżeli chcesz przedstawić węża na drzewcu, nie na krzyżu jak na ilustracji, to odetnij boczne ramiona krzyża, a następnie pokoloruj węża tak jak przedstawia rysunek.

e) Jak? b) Jak? g) Uwierzyć c) Z Boga - Duch Świętego a) Jeśli się kto nie narodzi na nowo ni może ujrzeć Królestwa Bożego d) Musisz się na nowo narodzić f) Tak musi być wywyższony Syn Człowieczy.

LEKCJA

Scena 1 (Na tablicy bez tła umieść Nikodema, postać 2c-90).

„On jest takim dobrym człowiekiem” - na pewno w ten sposób wielu ludzi wyrażało się o Nikodemie. Nikodem był faryzeuszem. Faryzeusze - to grupa ludzi, która żyła w czasie, kiedy Pan Jezus był na ziemi. Byli bardzo religijni, często odmawiali długie modlitwy w świątyni, oddawali dziesięć procent swoich pieniędzy na świątynię, przeznaczali również wiele dla biednych ludzi; posiadali wiele surowych praw, którym z trudnością próbowali się podporządkować. Rzeczywiście wyglądali na ludzi, którzy kochają Boga i chcą się Jemu podobać. Nikodem był nie tylko faryzeuszem, lecz jednym z ich przywódców.

Zdaniem innych ludzi, Nikodem był dobrym człowiekiem, ponieważ robił wiele dobrego. A jednak Bóg dokładnie wiedział, jakim był naprawdę. Bóg widział jakie jest jego serce i umysł. Właśnie tak, jak każdy z nas, Nikodem urodził się posiadając grzeszną naturę. Nie kochał Boga z całego swojego serca. Lubił wszystko robić na swój własny sposób, zamiast robić to, czego Bóg pragnął. Niezależnie od tego, jak bardzo religijny, nigdy nie mógł zmienić swojej grzesznej natury, tak samo jak ty i ja nie potrafimy tego zrobić.

Być może każdego dnia próbujesz być dobrym, regularnie chodzisz i odmawiasz modlitwy, mimo to wykonywanie tych wszystkich rzeczy w rzeczywistości nie może zmienić twego prawdziwego ja. Nie może powstrzymać cię od złych myśli, od twojego samolubstwa albo od zazdrości, kiedy twoja mama poświęca więcej czasu z niemowlęciem w domu. Dlaczego takim jesteś? Ponieważ posiadasz grzeszną naturę - takim się już urodziłeś. Sam nie jesteś w stanie tego zmienić. Także nikt inny na całym świecie nie może cię zmienić. Tylko Bóg może cię zmienić. Tylko On może uczynić cię nowym człowiekiem. Nigdy nie potrafisz się zmienić na tyle, aby podobać się Bogu.

Nikodem mieszkał w Jerozolimie. Wydaje się, że musiał już słyszeć o Panu Jezusie, lecz do tej pory nigdy Go nie spotkał. (Usuń Nikodema).

Scena 2 (Na tablicy bez tła umieść postać Chrystusa, 2c-91).

Pan Jezus przybył do Jerozolimy, kiedy zbliżał się czas obchodzenia Paschy. Żydzi każdego roku obchodzili święto Paschy. To święto przypominało im o tym, jak Bóg wybawił ich z Egiptu setki lat temu. Tysiące ludzi przybywało do Jerozolimy aby wziąć udział w uroczystościach. Ulice wypełnione były Żydami z całego kraju. Mieli tyle sobie do opowiadania. Być może wielu rozmawiało o Jezusie, o cudach jakie czynił i o tym czego nauczał. Kiedy Jezus szedł w tłumie, być może niektórzy ludzie wskazywali na Niego i opowiadali o Nim swoim przyjaciołom. Jezus kierował Swoje kroki do świątyni.

(Usuń postać 2c-91).

Okolice świątyni były wyjątkowo zatłoczone. Wszędzie znajdowali się ludzie. Ci, którzy zajmowali się wymianą pieniędzy, siedzieli za swoimi stołami. Mieli mnóstwo klientów. Obowiązywała zasada, że tylko pewien rodzaj monet był używany w świątyni, tak więc właściciele kantorów wymieniali takie pieniądze będące w obiegu na pieniądze świątynne. Często właściciele kantorów oszukiwali, aby zdobyć więcej pieniędzy dla siebie. I dzisiaj jest wielu zachłannych ludzi, którzy oszukują innych, aby zdobyć więcej dla siebie. Biblia mówi: „Miłość pieniędzy jest korzeniem wszelkiego zła”. Czy nie przyłapałeś samego siebie na chciwości lub na samolubstwie? Właśnie dlatego potrzebujesz Pana, aby mógł cię zmienić.

Scena 3 (Tablica bez tła lub scena świątynna)

Jagnięta, woły i gołębie były wystawiane na sprzedaż w pobliżu świątyni. Żydzi kupowali te zwierzęta na ofiary. Wiele razy ceny tych zwierząt były nieuczciwe. Wszystkiemu temu towarzyszył wielki wrzask i kłótnia. Kiedy Pan Jezus wkroczył w całe to zamieszanie, nie pozwolił aby tak dłużej trwało. Pan Jezus rozgniewał się na tych, którzy czynili te niewłaściwe rzeczy w Domu Bożym. (Umieść postać Chrystusa 2c-92). Skręcił bicz z leżących tam powrozów i trzasnął nim w powietrze. „Zabierzcie to wszystko stąd” -rozkazał „z domu Ojca mego nie czynicie targowiska”. Powywracał stoły z pieniędzmi. (Umieść 2c-93). Pieniądze rozsypały się na podłogę. Owce i woły zostały przepędzone. (Umieść 2c-95a i b, 2c-96). Ludzie porwali klatki z gołębiami i zaczęli uciekać. (Umieść 2c-94). Czy możecie sobie wyobrazić co ludzie o tym wszystkim myśleli?

„Kim On właściwie jest?” „Co miał na my mówiąc «z domu Ojca mego»?” „Czy wolno mu tak postępować?”Większość z tych ludzi nie rozumiała jednak, dlaczego On tak zrobił. Lecz my wiemy, prawda? Dlaczego Pan Jezus mógł tak postąpić? Czy nie dowiedzieliśmy się o tym na naszej ostatniej lekcji? Oczywiście, Jezus Chrystus jest wszechmogącym

Synem Bożym. Dlatego miał autorytet i moc, aby tak postąpić. Posiadał również moc czynienia cudów, i niektórych dokonał tam w Jerozolimie.

(Usuń wszystkie postacie

Oczywiście, o wszystkim co się wydarzyło Nikodem słyszał lub widział. Jeszcze bardziej wzrosło jego zainteresowanie Osobą Pana Jezusa. Zastanawiał się, w jaki sposób mógłby spotkać Pan Musiałby to zrobić tak, aby inni faryzeusze o ty się nie dowiedzieli. Oni nie chcieli słyszeć o tym czego Jezus nauczał, ponieważ im mówił o tym, że są grzesznikami, pomimo tego, że próbowali robić dobre uczynki. „Pójdę w nocy” – pomyślał Nikodem.

Scena 4 (Na tablicy bez tła umieść postacie 2c-

i2c-91, Nikodema i Chrystusa).

I tak właśnie zrobił. W czasie, kiedy prawie wszyscy spali, Nikodem udał się na miejsce, gdzie przebywał Jezus. Być może rozmawiali pod ciemnym, gwiazdzystym niebem. „Mistrzu!”-powiedział Nikodem. „Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel nikt bowiem takich cudów czyn by nie mógł jakie Ty czynisz, jeśli by Bóg z nim nie był”. Czy Pan Jezus był nauczycielem? Czy On przyszedł od Boga? Lecz On był kimś więc niż tylko nauczycielem posłanym przez Boga Oczywiście, że tak, On był Bogiem ... Bogiem Synem. Pan Jezus przemówił do Nikodema (Umieść na tablicy treść wiersza z Ewangelii Jana 3:3(a)- i poproś, aby wszyscy go odczytali). Przeczytajmy, co Pan Jezus odpowiedział (co jest zapisane Biblii – Jan 3:3): „Jeśli się ktoś nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego”.

Czy nie wydaje się dziwne to, co Pan Jezus powiedział? Czy wiesz dlaczego tak powiedział?: Pan Jezus znał Nikodema i wiedział, co faktycznie miał on na myśli. Nikodem chciał być w Królestwie Bożym. Chciał należeć do Boga i przebywać z Nim na wieki. Religijność, odmawianie modlitw, chodzenie do świątyni nie powodowało, że mógł należeć do Boga. Ten prawdziwy Nikodem nadal był grzeszny, nieposłuszny Bogu. Tak samo jest z tobą i ze mną. Nikodem, ty i ja urodziliśmy się posiadając grzeszne serca. Aby znaleźć się w rodzinie Bożej musimy narodzić się na nowo. Jeżeli znajdowałbyś się na miejscu Nikodema jakie następne pytanie zadałbyś? Tak, takie samo zadał Nikodem.

(Umieść słowo „Jak” -b). Zapytał: „Jak człowiek może narodzić się na nowo gdy jest stary? W jaki sposób może znowu stać się niemowlęciem?” Nikodem był bardzo zakłopotany. Jezus wyjaśnił mu, że są dwa rodzaje narodzin . Pierwszy raz wtedy, kiedy rodzi się małe dziecko, powstaje nowe ludzkie życie. Każde niemowlę tak jak pozostałe ludzkie istoty posiada ciało, kości, skórę i krew oraz rodzi się posiadając grzeszną naturę. Drugie narodziny, o których mówił Pan Jezus, polegają na tym, że ktoś rodzi się do Bożej rodziny i staje się nowym człowiekiem. To nie znaczy, że otrzymuje nowe ciało, lecz jego życie w ciele zostaje tak zmienione, że Biblia określa takiego człowieka „nowym stworzeniem”. Człowiek, który narodził się na nowo, zewnętrznie wygląda tak samo lecz uwolniony jest od grzechu, a Bóg dał mu nową naturę, charakter. Człowiek taki ma moc i pragnienie, aby prowadzić życie, które podoba się Bogu. Tylko Bóg może tego dokonać. Jezus powiedział Nikodemowi, że Bóg, Duch Święty czyni ludźmi nowymi. (Umieść – c - napis: „Z Boga, Ducha Świętego”)

Słyszałeś, że musisz odwrócić się od swojego grzechu i zaufać Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, lecz twoje grzeszne serce nie chce tego zrobić. Sam nie masz siły, aby się zmienić. Potrzebujesz Boga - Ducha Świętego, aby działał w twoim sercu i pokazał ci, jak grzeszny jesteś. Wtedy tylko możesz żałować za swój grzech i zaufać Panu Jezusowi Chrystusowi. Jeżeli chcesz naprawdę należeć do Bożej rodziny, Duch Święty musi uczynić cię nowym człowiekiem. Pan Jezus jeszcze raz powtórzył Nikodemowi : „Musisz się na nowo narodzić”.(Umieść również napis - d - na tablicy) Nikodem ciągle nie rozumiał tego, o czym mówił Jezus. „Jakże to się stać może?”-zapytał Syna Bożego. (Umieść - e - jeszcze jedno słowo „Jak”). Pan Jezus przypomniał mu, co wydarzyło się wiele lat temu wśród dzieci Izraela. Nikodem znał tę historię bardzo dobrze.

Setki lat temu Żydzi podróżowali z Egiptu do ziemi, którą Bóg obiecał im dać. Lecz w czasie drogi narzekali, szemrali i byli źli na swojego przywódcę, Mojżesza. Bogu się to nie podobało ponieważ było to grzeszne postępowanie, więc zesłał na nich jadowite węże. Wielu ludzi zmarło od ukąszeń węży, wielu innych było blisko śmierci.

„Mojżesz ” — rozpaczali, „zgrzeszyliśmy, bo mówiliśmy przeciwko Panu i przeciwko tobie: Módl się do Pana, żeby oddalił od nas te węże”. Mojżesz modlił się za lud. Bóg wysłuchał jego modlitwę i przygotował ratunek dla tych, którzy zostali ukąszeni. Kazał Mojżeszowi zrobić miedzianego węża i osadzić go w górze na słupie. (Umieść obrazek węża na słupie na małej tablicy lub na flaneli).

„Każdy kto spojrzy na miedzianego węża będzie uzdrowiony” — powiedział Bóg. I natychmiast

zostali uzdrowieni . Posłuchaj co Pan powiedział Nikodemowi: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowie- czy, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny ”. (Usuń obrazek miedzianego węża).

(Umieść słowa – f - „Tak musi być wywyższony Syn Człowieczy”). Co On miał na myśli? Pan Jezus wyjaśnił w jaki sposób ludzie mogą narodzić się na nowo. On przyszedł, aby zostać ukaranym za cały nasz grzech i umrzeć na krzyżu, tak, aby chłopcy i dziewczęta, mężczyźni i kobiety mogli stać się nowymi ludźmi. Gdyby Pan nie umarł za nas, nikt nie mógłby dostać się do Bożego Królestwa. Jaką wysoką cenę zapłacił Pan Jezus, abyśmy mogli narodzić się na nowo! Być może pragniesz naprawdę być pewien , że należysz do Boga. Jak możesz być pewnym, że narodziłeś się na nowo? Co musieli zrobić ludzie na pustyni , aby być uzdrowionymi? Tak, spojrzeli na węża miedzianego i natychmiast poczuli się lepiej. Uwierzyli w Boże Słowo, kiedy mówił im , że w ten sposób zostaną uzdrowieni. Pan Jezus został wywyższony na krzyżu. Dzisiaj już Go tam nie ma. Jest w niebie i jeśli uwierzysz w Niego, uzyskasz odpuszczenie. „Spoglądamy na Niego” podobnie, jak Żydzi spoglądali na miedzianego węża. Jeżeli chcesz uwierzyć w Pana Jezusa, możesz to wyrazić w następujący sposób: „Drogi Panie Jezu, chcę należeć do Boga. Dziękuję Ci za to, że umarłeś na krzyżu za mój grzech. Proszę, zgładź mój grzech i weź na własność moje życie”. Jeżeli naprawdę „spojrzałeś na Niego”, możesz być pewny, że urodziłeś się na nowo z Boga-Ducha .Świętego.

Jezus chciał, aby Nikodem był pewny, że jedyną drogą do Boga jest uwierzenie Jemu. Do Nikodema wypowiedział te wspaniałe słowa: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”(Jana 3:16). „Nikodemie, musisz uwierzyć we Mnie” -powiedział Zbawiciel. (Umieść słowo -g- „Uwierzyć”)

(ODO) Biblia nam nie mówi, co wydarzyło się potem. Nie wiemy, czy Nikodem poszedł do domu tej nocy, aby przemyśleć o tym wszystkim, czego się dowiedział. Być może zaufał Zbawicielowi, zanim powrócił do domu. Nie musisz znajdować się w jakimś

szczególnym miejscu, aby zaufać Zbawicielowi. Możesz schylić swoją głowę właśnie teraz i w ciszy poprosić Go, aby cię zbawił. Możesz zaufać Mu w swoim własnym pokoju, kiedy powrócisz do domu, ponieważ do tego nie potrzebujesz nikogo. Czasami chłopcy i dziewczynki mają pytania odnośnie zaufania Chrystusowi i chcieliby, aby ktoś im pomógł. Jeśli potrzebujesz takiej pomocy, kiedy skończy się to spotkanie, będę czekać tutaj i spróbuję odpowiedzieć na twoje pytania. Jeśli masz jakieś pytanie, proszę, podejdź do mnie i powiedz mi o tym. Możesz przyjść i usiąść na jednym z tych krzeseł w pierwszym rzędzie. W ten sposób będę wiedzieć, że masz pytanie o to, jak zaufać Jezusowi Chrystusowi.

Nikodem na tym zakończył swoje pytania. Odszedł, (Usuń 2c-90), lecz wiemy, że Duch Święty uczynił go nowym człowiekiem. Nikt nie widział Ducha Świętego, kiedy tego dokonał, ponieważ nikt nie może ujrzyć Boga-Ducha Świętego. Lecz ludzie zobaczyli zmiany, jakich On dokonał w życiu Nikodema. Pewnego dnia, kiedy inni faryzeusze chcieli zabić Pana Jezusa, Nikodem wstawił się za Nim. Wymagało to odwagi i Bóg mu w tym pomógł. Ostatni raz czytamy w Biblii o Nikodemie, kiedy Pan Jezus umierał. Wszyscy uczniowie Jezusa opuścili Go w obawie przed faryzeuszami i przed innymi, którzy Go ukrzyżowali. To Nikodem przyniósł wonności. Razem ze swoim przyjacielem Józefem, owinęli ciało Pana Jezusa i położyli w grobie. Czy możesz sobie wyobrazić jak uradowany musiał być Nikodem, kiedy Pan Jezus powstał z martwych? Każdy mógł zauważyć zmianę w życiu Nikodema.

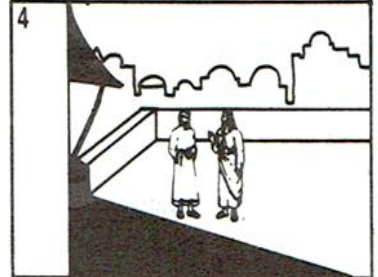
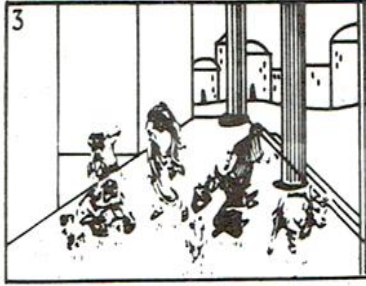
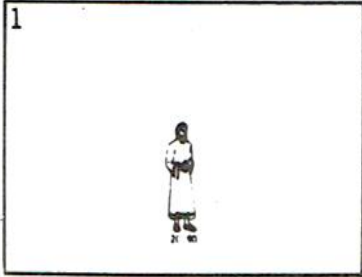
Kiedy ty narodzisz się na nowo, twoje życie też będzie zmienione. Będziesz bardziej posłuszny i pomocny w domu. Będziesz chciał pomagać w utrzymaniu pokoju w czystości i bez oporów pójdziesz do sklepu, kiedy mama cię o to poprosi. Inni ludzie zauważą, że jesteś nową osobą.

Czy urodziłeś się na nowo? Nie pytam cię, czy chodzisz do kościoła, albo czy odmawiasz modlitwy, albo czy jesteś dobry, czy grzeczny. Nikodem takim właśnie był, lecz musiał narodzić się na nowo. Pan Jezus mówi również do ciebie: „Musicie się na nowo narodzić”. Uwierz w Pana Jezusa dzisiaj, poproś Go,

aby uczynił cię nową osobą i wprowadził do Swojej rodziny.

Pytania powtórkowe do lekcji 8:

1. Jakimi ludźmi byli faryzeusze? (Bardzo religijnymi, odmawiali długie modlitwy i wyglądali na takich, którzy kochają Boga).
2. Jak nazywał się faryzeusz, który chciał rozmawiać z Panem Jezusem? (Nikodem).
3. Jak nazywało się miasto, w którym Nikodem nocą spotkał się z Panem Jezusem? (Jerozolima).
4. Co zastał Pan Jezus na podwórzu świątyni, co Go tak bardzo rozgniewało? (Ludzi, którzy zajmowali się wymianą pieniędzy, sprzedawali zwierzęta oraz stosowali zawyżone ceny).
5. Co uczynił Pan Jezus? (Przepędził wekslarzy, zwierzęta i ludzi, którzy je sprzedawali).
6. Co myślał o Panu Jezusie Nikodem, kiedy spotkał się z Nim nocą? (Że był nauczycielem, który przyszedł od Boga).
7. Co musiało dokonać się w życiu Nikodema, o czym powiedział mu Pan Jezus? (Musiał narodzić się na nowo).
8. Co oznacza narodzić się na nowo? (Stać się nową osobą przez Boga –Ducha Świętego, który dokonuje w nas cudu).
9. Jakim przykładem z historii posłużył się Pan Jezus, aby pokazać, co człowiek musi zrobić, aby zaufać Jemu? (Historią o ludziach kąsanych przez jadowite węże. Spojrzenie na miedzianego węża przynosiło uzdrowienie).
10. W jaki sposób Nikodem, a także i my, możemy narodzić się na nowo? (Poprzez zaufanie tylko Jezusowi Chrystusowi, który został ukrzyżowany i zmartwychwstał dla nas).

Lekcja 9

Samarytanka

Teksty

biblijne:	Jana 4:3-34.39-42	Chrystus" „Ja jestem Nim" GPZ 5 Powrót uczniów. Kobieta odchodzi od studni.
Główna Prawda:	Życie wieczne jest darem od Boga poprzez Pana Jezusa Chrystusa.	
Zastosowanie: Jedyną	Dla niezbawionych: drogą, dzięki której możesz otrzymać życie wieczne jest przyjście do Jezusa Chrystusa. Dla zbawionych: Jeżeli jesteś zbawioną osobą, możesz być pewny, że masz życie wieczne.	„Chodźcie i zobaczcie człowieka".
Wstęp:	Zmęczony, spragniony i głodny.	Zakończenie: Poproszenie Jezusa o pozostanie Wielu uwierzyło GPN 6
Następstwo wydarzeń:	Samarytanka przychodzi do studni po wodę GP 1 Rozmowa z Chrystusem: „Daj mi pić!" „Jestem Samarytanką" „Mogę dać ci żywą wodę" GP 2 „Daj mi tej wody" „Idź, zawołaj swojego męża" „Nie mam męża" GPN 3 „Gdzie możemy oddawać cześć Bogu?" „W duchu i w prawdzie ' GP 4 „Wiem, że przyjdzie	Werset pamięciowy: Powtórz i utrwal wiersz z ubiegłego spotkania Filipian 2:9: „Dlatego też Bóg wielce Go wywyższył i obdarzył Go imieniem , które jest ponad wszelkie imię". Uwaga: Bądź osiągalny dla dzieci. Lekcja ta pokazuje w jaki sposób Pan Jezus wyjaśnił Samarytance drogę zbawienia. Przed przedstawieniem lekcji powiedz dzieciom, że jesteś gotów wyjaśnić drogę zbawienia tym, którzy potrzebują pomocy. Powiedz im gdzie i kiedy mogą przyjść do ciebie otrzymać tę pomoc. Nie wystarczy, że dowiedzą się w jaki sposób kobieta w dzisiejszej lekcji zaufała Chrystusowi. One same również muszą przyjść i zaufać Jemu . Powiedz im, że jesteś gotowy wyjaśnić - każdemu z osobna mogą to zrobić.

Dodatkowe pomoce wizualne:

Lekcja ta może wydawać się trudna, ponieważ zawiera mało akcji, a dużo dialogów i symboli („woda życia”, duchowe „pragnienie” itp.). Aby utrzymać uwagę dzieci, możesz pokazać szklankę z wodą w czasie przedstawiania i przytaczania różnicy

pomiędzy „duchowym pragnieniem „i wodą życia”, a „przyjęciem daru Bożego”. Przygotuj napisy: „W jaki sposób możesz otrzymać życie wieczne?”, „Uczęszczaj do kościoła”, „Postępuj dobrze”, „Odmawiaj modlitwy” oraz „To jest dar od Boga”

Lekcja

Scena 1

(Scena zewnętrzna, Chrystus, uczniowie oraz miasto, 2c-99,c100,101)

Och, jaki upał! Przemierzyli bardzo długą drogę razem i byli bardzo zmęczeni, spragnieni i głodni. I ciągle mieli długą drogę do przebycia. (Umieść postać Chrystusa i uczniów, 2c,100)

Pan Jezus i Jego uczniowie szli zakurzoną drogą, która wiodła z Judei do Galilei. (Nauczycielu, możesz pokazać to miejsce na mapie Palestyny). Najkrótsza droga do Galilei wiodła przez Samarię. Grupa trzynastu mężczyzn właśnie przechodziła przez Samarię niedaleko miasta Sychar. (umieść miasto 2c-101). Było to bardzo dobre miejsce, aby zatrzymać się i trochę odpocząć, gdyż Pan Jezus był zmęczony. Pomimo tego, że był Bogiem Synem, był także prawdziwym człowiekiem, jak inni ludzie. Odczuwał zmęczenie i potrzebował także odpoczynku i pożywienia. Czy z przyjemnością nie napijesz się szklanki wody, kiedy jesteś spragniony, albo nie zjesz czegoś, kiedy jesteś głodny? Uczniowie udali się do miasta, aby zdobyć coś do jedzenia. (Usuń postać Jezusa i uczniów)

Scena 2 (umieść miasto i kobietę, 2c-101 i 102) W tym samym czasie pewna kobieta wychodziła z miasta, niosąc dzban na wodę. Szła do studni naczepać wody. Rzadko się zdarzało, aby kobieta o tej porze przychodziła o tej porze do studni po wodę. Być może nie chciała spotkać się tam z innymi kobietami. Kobieta ta prowadziła bardzo grzeszne życie i z pewnością miała niewielu przyjaciół. Prawdopodobnie podobał się jej ten trb życia, który prowadziła, lecz nie wiedziała, że istnieje inny rodzaj życia – życie wieczne. Była „umarła w grzechach” – tak Biblia nazywa ludzi, którzy żyją bez Chrystusa (Efezjan2:5). Biblia mówi, że grzech czyni nas

martwymi przed Bogiem. Oznacza to, że jesteśmy odcięci od Boga, odłączeni od Niego ponieważ On jest Święty a my grzeszni. Potrzebujemy życia wiecznego od Boga. Bez Niego jesteśmy oddzieleni od Boga na zawsze. Ta grzeszna kobieta nigdy nie słyszała o tym, że może mieć życie wieczne. Spieszyła do studni.

Scena 3 (Scena zewnętrzna. Umieść postać Chrystusa przy studni, obrazki 2 C-103 i 104)

Jaka była zdziwiona, kiedy dotarła na miejsce! Nie była sama. Był tam jakiś mężczyzna. Pomyślała sobie, że nabierze tylko wody i nie będzie zwracała uwagi na Niego. Być może starała się patrzeć w drugą stronę, kiedy spuszczała dzban do studni. (Usuń obrazek 2c-102 . Umieść obraz 2c- 105 i 2c-10, kobietę i dzban). W tym momencie przybysz odezwał się do niej. „Daj mi pić!” - powiedział Jezus. Był nie tylko spragniony, lecz przy tej okazji chciał też przyjaźnie porozmawiać. Kobieta odwróciła się i spojrzała na Niego. Był Żydem! Żyd rozmawia z nią, z Samarytanką! Żydzi nigdy nie rozmawiali w tak przyjazny sposób z Samarytanami .Zapytała Go: „Jakże Ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę o wodę?” Odpowiedział jej Jezus: „Gdybyś знаła dar Boży i tego, który mówi do ciebie: Daj mi pić, wtedy sama prosiłabyś Go i dałby ci wody żywej”.

Kobieta odpowiedziała: „Panie, nie masz nawet czerpaka, a studnia jest głęboka” (Prawdopodobnie studnia miała około 30 metrów głębokości).

„Skądże więc masz tę wodę żywą? Czy może Ty jesteś większy od Ojca naszego, Jakuba, który dał nam tę studnię?”

Ona nie wiedziała, kim jest Jezus i nie mogła zrozumieć, co miał na myśli. O jakiej „żywej wodzie” mówił? Pan Jezus rozmawiał z nią o życiu wiecznym. Woda jest podstawą naszego życia na tej ziemi , a żywa woda lub życie wieczne jest tym, co potrzebujemy, by żyć z Bogiem.

Kiedy ktoś posiada życie wieczne, nie jest już dłużej umarły przed Bogiem. Zna i kocha Boga, i pewnego dnia będzie z Nim żył na wieki. Lecz w jaki sposób ty możesz otrzymać życie wieczne? Która z poniższych odpowiedzi jest właściwa?

a) Możesz mieć życie wieczne wtedy, jeżeli twoja rodzina jest wierząca, a ty chodzisz do kościoła.

b) Możesz otrzymać życie wieczne jako nagrodę za twoje dobre życie.

c) Możesz otrzymać życie wieczne, jeżeli codziennie odmówisz odpowiednią ilość modlitw.

Czy uważasz, że któraś z tych odpowiedzi może być prawidłowa? Nie, żadna z nich. Oto jak możesz otrzymać życie wieczne:

d) Jest to dar od Boga.

Dar jest czymś oferowanym przez kogoś i musisz go przyjąć, jeżeli ma należeć do ciebie. Pan Jezus Chrystus, Boży Syn jest jedynym, który może dać życie wieczne. Życie wieczne jest życiem Boga w nas, tak abyśmy mogli rozpocząć życie dla Boga. Pan Jezus właśnie takie życie daje grzesznikom. Chciał, aby ta grzeszna kobieta poznała Go jako tego, który jedynie może dać jej żywą wodę. Zwrócił się do niej: „Każdy, kto pije tę wodę (ze studni), znowu pragnąć będzie”. Zrozumiała to, bo wiedziała, że każdego dnia potrzebuje wody. Jezus mówił dalej: „Ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki...lecz stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu”.

„Daj mi tej wody -powiedziała -abym nie pragnęła i tu nie przychodziła by czerpać wodę”. Ciągle nie rozumiała tego, ale Pan Jezus nie skończył jeszcze swojego wyjaśnienia. Rzekł do niej dziwną rzecz: „Idź, zawołaj męża swego i wróć tutaj!” Słowa te z pewnością wprowiły ją w zakłopotanie. Powiedziała: „Nie mam męża”.

„Wiem” -odpowiedział jej Pan Jezus. „Miałas bowiem pięciu mężów, a ten, którego teraz masz, nie jest twoim mężem”. Pan Jezus wiedział o niej wszystko. Skąd? Ponieważ jest Bogiem, więc znał jej grzeszne życie. Była umarła w swoich grzechach i oddzielona od Boga. Łamała Boże prawa, tak właśnie jak każdy z nas. Biblia mówi, że nie ma nikogo bez grzechu. (Rzymian 3:12). Twoje życie o tym świadczy. Być może zabawki, program telewizyjny albo zabawy zajmują ci zbyt wiele czasu. Więcej czasu niż słuchanie o Bogu. Boże Słowo jeszcze mówi: „Nie będziesz miał innych bogów obok mnie”. Nic, nic nie powinno być ważniejsze w twoim życiu od Boga. Czy kiedykolwiek gniewałeś się na swojego brata i mówiłeś „nienawidzę go”? Pan Jezus powiedział, że nienawidzenie kogoś to łamanie przykazania „Nie zabijaj”. Twoje życie jest grzeszne. Może myślisz, że inni są gorszymi grzesznikami od ciebie. Nawet jeden grzech oddziela cię od Boga. Jeżeli nadal będziesz żył w grzechu, nigdy nie będziesz miał życia wiecznego, nigdy nie poznasz Boga, i nigdy nie będziesz z Nim. Niemniej jednak, jeżeli jesteś skłonny odwrócić się od wszystkiego złego w twoim życiu i zaufać Jezusowi Chrystusowi, przyjmiesz Boży dar życia wiecznego, taki sam dar, jaki Jezus dawał Samarytance. Teraz czuła się naprawdę zakłopotana. Skąd ten mężczyzna wiedział o niej tak wiele? Skąd wiedział o jej grzechu? Pomyślała, że być może jest prorokiem posłanym przez Boga. Zaczęła rozmowę na temat uwielbienia Boga. „Oddajemy Bogu cześć na tej górze” - mówiła wskazując na pobliską górę, „a wy (Żydzi) mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy Bogu cześć oddawać”.

Pan Jezus uprzejmie rzekł jej: „Najważniejszą rzeczą w oddawaniu Bogu czci nie jest miejsce gdzie to robimy, ale w jaki sposób Go uwielbiamy. Prawdziwi czciciele oddają Ojcu cześć w duchu i w prawdzie”. Pan Jezus pragnął, aby kobieta ta zrozumiała, że tylko ci, których serca i życie są w porządku przed Bogiem, mogą oddawać Mu cześć. Ci, którzy przyjęli Jego wielki dar życia wiecznego, mogą przychodzić do Niego i rozmawiać z Nim, dlatego że już więcej grzechów nie oddziela ich od Boga. Tacy znają i kochają Go. Oto co znaczy oddawać Mu cześć „w duchu i w prawdzie”.

Nie możesz udawać, że jesteś w porządku przed Bogiem, nawet wtedy, gdy ktoś widząc cię na nabożeństwie myśli, że wielbisz Boga. Wielu ludziom w wielu kościołach wydaje się, że czczą Boga, lecz jeżeli nigdy nie przyjęli jeszcze Bożego daru życia wiecznego, to nie jest to prawdziwe uwielbienie. Ta kobieta nigdy nie poznała prawdziwego Boga - więc Go nie uwielbiała.

Powiedziała: „Wiem, że przyjdzie Mesjasz (to znaczy Chrystus): gdy On przyjdzie, wszystko nam oznajmi”. „Jestem Nim” -odpowiedział Pan Jezus Chrystus. „Ten, który mówi z tobą jest tym, którego Bóg posłał”. Pan Jezus jest tym, którego Bóg obiecał zesłać przed wiekami. Czasami nazywany jest Mesjaszem albo Chrystusem. On, Boży Syn przyszedł, aby nam darować życie wieczne. Przyszedł, aby umrzeć. Przyszedł, aby zapłacić całkowicie za grzech, tak więc ci wszyscy, którzy zaufają tylko Jemu, że może zgładzić ich grzech, mogą otrzymać życie wieczne. On żyje, inaczej nie mielibyśmy życia wiecznego. Żyje i będzie żył na wieki. Każdy kto w Niego uwierzy, może być pewny, że kiedy umrze, będzie z Nim żył na zawsze. Biblia mówi: „Kto ma Syna, ma życie” (I Jana 5:12). To jest Boża obietnica dla ciebie, który jesteś zbawiony. Szatan będzie próbował poddawać ci wątpliwości. Czasami będzie chciał ci wmówić: „Nie jesteś takim dobrym chrześcijaninem. Popatrz jak postępujesz. Może nie jesteś wcale zbawiony”. Pamiętaj co Bóg powiedział: „Kto ma Syna, ma życie”. Jeżeli wiesz, że Pan Jezus jest twoim zbawicielem, możesz być pewny, że masz życie wieczne teraz i na wieki. Jeżeli zaufałeś Chrystusowi, podziękuj gorąco Panu za dar życia wiecznego. Być może Samarytanka w tej właśnie chwili zaufała Panu Jezusowi. On mógł zbawić ją grzechu i dać jej życie wieczne. Nigdy już będzie tym samym człowiekiem.

Scena 4 (Scena zewnętrzna. Umieść uczniów 100).

W tej właśnie chwili wrócili uczniowie. P. Dziwili się, że rozmawiał z kobietą, ale każdy z nich obawiał się zapytać Go o to, dlaczego z rozmawiał. Samarytanka tymczasem pobiegnęła.

miasta.

(Pozostaw 2c-106 na studni, usuń 2c-1 umieść 2c-107 na chwilę, a potem usuń).

Dlaczego ona tak nagle odeszła? Pozostawiła nawet swój dzban. Dlaczego? Czy miała zamiar jeszcze powrócić do studni? Uczniowie nie wiedzieli, ale kobieta dokładnie wiedziała co robi. Pośpieszyła do miasta i powiedziała ludziom co odkryła. „Chodźcie, zobaczcie człowieka, który powiedział mi wszystko, co uczyniłam. Czy nie jest obiecany Mesjaszem?” Ludzie byli ciekawi, wyszli z miasta i przybyli do studni.

Scena 5 (Scena zewnętrzna. Umieść kobietę 2, 105 oraz Samarytan 2c-108 i 2c-109).

Pragnęli spotkać Mężczyznę, o którym słyszeli. Zaprosili Pana Jezusa do swojego miasta. Przy radością ich zaproszenie i razem z uczniami spędził tam dwa dni – dwa dni, podczas których mówił do wielu w mieście o potrzebie życia wiecznego.

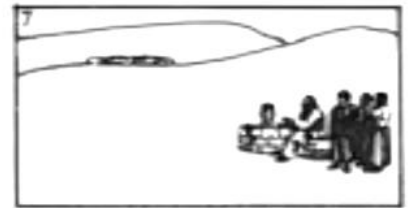
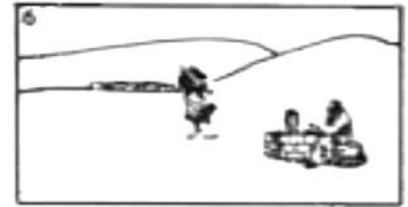
W wyniku tego, co mówiła kobieta o Jezusie wielu ludzi zaufało Jemu. Słyszeli o Nim, spotkali Go, słuchali i ufali Mu. Otrzymali życie wieczne. Nie wystarczy tylko wiedzieć o Jezusie i wiedzieć, że On daje życie wieczne. Nie wystarczy wiedzieć, że potrzebujesz życia wiecznego. Grzesznicy muszą przyjść do Pana Jezusa i poprosić Go, aby odpuścił ich grzech i dał im ten wielki dar.

Czy kiedykolwiek zaufałeś Jezusowi Chrystusowi? Pamiętaj, Boże Słowo mówi, że ci, którzy uwierzą w Niego, nie zginą (nie zostaną odrzuceni od Boga), lecz będą mieć życie wieczne (3:16). Jeżeli jeszcze nigdy nie zaufałeś Jemu bądź dalej umarły w grzechu. Powiedz Panu chcesz być uwolniony od swojego grzechu i że chcesz otrzymać Jego dar życia wiecznego. Powiedz Mu o tym dzisiaj, zaufaj Mu jako swojemu

Zbawicielowi. Tak jak Samarytanie, możesz otrzymać życie wieczne.

Pytania powtórkowe do lekcji 9

1. Gdzie Pan Jezus i uczniowie zatrzymali się, aby odpocząć i posilić się, podczas swej wędrówki z Judei do Galilei? (Niedaleko Sychar, w Samarii).
2. Dlaczego Pan Jezus usiadł przy studni? (Ponieważ był zmęczony).
3. Kto przyszedł około południa, aby naczepać wody do picia? (Samarytanka).
4. Dlaczego kobieta zdziwiła się, kiedy Pan Jezus poprosił ją o wodę do picia? (Nie spodziewała się tego, że do niej przemówi, ponieważ był Żydem, a Żydzi nie darzyli sympatią Samarytan).
5. Co Pan Jezus miał do przekazania kobiecie, gdyby o to poprosiła? (Żywą wodę, życie wieczne).
6. Dlaczego Pan Jezus zapytał ją o męża? (Aby mogła zobaczyć swoją grzeszną naturę, potrzebę odpuszczenia i zmiany życia).
7. Co o Sobie powiedział Pan Jezus? (Że jest Chrystusem, obiecany Zbawicielem).
8. Dlaczego kobieta pozostawiła swój dzban i pośpieszyła do miasta? (Chciała powiedzieć innym o Panu Jezusie: „Czy On nie jest obiecany Mesjaszem? ”).
9. Co wydarzyło się podczas dwudniowego pobytu Pana Jezusa w Sychar? (Wielu ludzi zaufało Mu jako swojemu Zbawicielowi).
10. Co musisz zrobić, aby otrzymać życie wieczne? (Sam nie mogę nic zrobić, aby otrzymać życie wieczne. Po prostu muszę zaufać Panu Jezusowi Chrystusowi, a On mi je da).

Lekcja 10

Uzdrowienie chłopca i odrzucenie Pana Jezusa w Jego rodzinnym mieście

Teksty biblijne:

Jana 4:45-54, Łukasza 4:16-32.

Główna Prawda:

Bez wiary nie można podobać się Bogu.

Zastosowanie:

Dla niezbawionych: Musisz osobiście zaufać Chrystusowi, aby cię zbawił.

Dla zbawionych: Wciąż na nowo każdego dnia musisz ufać Chrystusowi i Jego Słowu.

Wstęp:

„Każdy w tym domu był smutny”.

Następstwo wydarzeń

Bardzo chory chłopiec.

Rodzice dowiadują się, że

w Kanie przebywa Pan Jezus. Ojciec udaje się do Kany. GP 1 Ojciec zaprasza Jezusa, aby przyszedł do nich. GPN 2

„Przyjdź zanim mój syn umrze” GPN 3

Punkt kulminacyjny:

„Twój syn żyje”

Rodzina uwierzyła . GPZ 4 Pan Jezus w synagodze.

Niewiara ludzi. GPN 5

Ludzie próbują zabić Pana Jezusa.

Jezus opuszcza Nazaret. GPN 6

Zakończenie:

Filipian 2: 10:

„Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi i pod ziemią”.

Werset pamięciowy:

Bądź osiągalny dla dziecka:

Podczas nauki wiersza możesz stać się osiągalny do udzielenia porady dziecku, które chce „ugiąć kolano” przed Panem Jezusem Chrystusem i przyjmując Go jako swojego Zbawiciela i Pana.

LEKCJA

Dom ten był najprawdopodobniej najpiękniejszym w całym mieście Kafarnaum. Właścicielem był człowiek, który wykonywał bardzo ważną pracę, był dworzaninem królewskim; pochodził wielkiego rodu. Lecz każdy w tym domu był smutny.

Scena 1(Czyste tło. Umieścić dworzanina, obrazek 2c-13) .

Syn dworzanina królewskiego zachorował. Miał bardzo wysoką temperaturę i był tak chory, że wszystko wskazywało na to, że umrze. Nie było pomocy dla niego, lekarze nie mogli już pomóc. (Umieść żonę, obrazek 2c-114).

Czy możesz Wyobrazić sobie, co odczuwała cała rodzina? Wydawało się, że cała ich nadzieja prysła. Być może tym momencie jeden ze sług wszedł pośpiesz, do pokoju. (Umieść posłańca 2c-115). „Jezus jest w Kanie”. „Jezus?” „Ależ tak! Ten, który zamienił wodę w wino”. Bez wątpienia nowina o cud2 którego dokonał Jezus dotarła do Kafarnaum, ponieważ było ono oddalone tylko 30 kilometrów od Kany. Słyszeli o Panu Jezusie i wiedzieli, że ma moc czynienia cudów. „Czy Jezus mógłby przyjść. i uzdrowić naszego syna?”-zadawali sobie pytanie. „Pójdę i poproszę Go”- powiedział dworzanin.. (Usuń wszystkie obrazki i wymień dworzanina na obrazek 2c-112).

Podróż do Kany nigdy nie wydawała mu się taka długa. Każda minuta wiele znaczyła dla umierającego małego chłopca. Podczas drogi na pewno rozmyślał o Jezusie. Cieszył się, że wieść o Nim dotarła również do niego.

Jaką nadzieję miał teraz, gdyby wcześniej nikt mu o Nim nie powiedział? Jest bardzo ważną rzeczą usłyszeć o Panu Jezusie Chrystusie. Nikt nie może Mu zaufać, nikt nie może uwierzyć w Niego, zanim nie usłyszy o Nim w Klubie Dobrej Nowiny, na szkółce niedzielnej - słyszycie o Nim. Wiecie kim jest i czego dokonał. Czy możecie powiedzieć mi o tym, co słyszeliście? (Pozwól dzieciom podzielić się myślami). Wiem, że wszystkie te rzeczy są prawdziwe ponieważ czytamy o nich w Biblii. Wiemy, że Pan Jezus może wszystkiego dokonać. Wiemy, że zawsze dotrzymuje swoich obietnic. Wiemy również, że może przebaczyć grzechy i dać życie wieczne. Jest rzeczą bardzo ważną wiedzieć o Panu Jezusie, lecz jest jeszcze coś ważniejszego. Ważne jest, aby zaufać Jemu jako swojemu Zbawicielowi. Możemy wszystko wiedzieć o Nim, lecz jeżeli nie zaufamy, nie możemy podobać się Bogu. Pan Bóg mówi w Swoim Słowie: „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu”

(Hebrajczyków 11:6). Jak ważne jest, aby Bogu się podobać i czcić Go jako Króla królów i Pana panów -naszego Stwórcę i jedynego Zbawiciela! Pierwszym krokiem w tym, aby podobać się Panu to uwierzyć w Niego i przyjąć Go jako osobistego Zbawiciela i Pana. Czy nie cieszysz się z tego, że usłyszałeś o Jezusie, tak jak kiedyś usłyszał dworzanin? W końcu przybył do Kany i natychmiast zaczął szukać Pana Jezusa. (Usuń obrazek 2c-1 12).

Scena 2 (Umieść postać Chrystusa i uczniów 2c-111 i 2c-116, dołącz 2c-117, dworzanina).

Jak tylko Go odnalazł, zaczął prosić i błagać Pana Jezusa: „Panie, proszę przyjdź bezzwłocznie do mojego domu i uzdrów mojego syna, ponieważ umiera”. Ojciec wierzył w głębi swojego serca, że Pan Jezus może uzdrowić jego syna. A czy ty wierzysz w głębi swojego serca, że Pan może przebaczyć ci cały twój grzech? Czy naprawdę wierzysz, że On może dać ci życie wieczne? Ważne jest wiedzieć o Nim, tak jak dworzanin wiedział; ważne jest być pewnym, że On jest w stanie odpuścić twój grzech, lecz wiedza ta nie wystarcza, aby się Bogu podobać. Musisz zaufać Jemu, aby zgładził cały twój grzech. Gdybyś był chory i podano by ci lekarstwa, co musiałbyś zrobić? Czy pomoże ci to, że będą leżały na stole obok twojego łóżka? Czy polepszy ci się zdrowie, jeżeli lekarz powie, że jest to najlepsze lekarstwo na świecie? Oczywiście, że nie. Musisz je zażyć. Pomimo tego jak wiele wiesz o Panu Jezusie, albo jak bardzo wierzysz w to, co może zrobić, nie zmieni to two- go życia, zanim nie zaufasz Jemu jako swojemu Zbawicielowi. To jest właśnie wiara.

„Panie, wstąp zanim umrze dziecię moje” - błagał Go „Możesz iść do domu i nie martwić się, twój syn będzie żył” -oznajmił Jezus.

Nie zaproponował, że pójdzie z Nim zobaczyć syna, a ojciec również nie ponowił zaproszenia. Dlaczego? (Pozwól dzieciom odpowiadać) Tak, ojciec wierzył słowom Pana Jezusa. Położył ufność w Panu i odszedł. (Usuń postac:2c-1 17). Wiara to zaufanie Jezusowi, że to co On mówi, to i wykona. On obiecał dać życie wieczne wszystkim, którzy Mu zaufają. „Aby każdy kto weń wierzy nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jana 3:16). Możesz zaufać Jemu dzisiaj i otrzymać życie wieczne. Możesz zwrócić się do Niego w takich słowach: „Drogi Panie Jezu, wierzę, że jesteś jedynym, który może dać mi życie wieczne. Wierzę, że umarłeś na krzyżu za mój grzech. Proszę, zgładź cały mój grzech i daj mi życie wieczne. Proszę, zmień mnie i zostań moim Panem i Zbawicielem”. Jeżeli prawdziwie nie zaufasz Jemu, aby cię zmienił, twoje życie nie będzie nigdy i to nigdy w porządku przed Bogiem i twoje życie nigdy nie będzie się podobało Bogu. Czy chcesz zaufać Jemu dzisiaj, tak jak to zrobił dworzanin królewski?

(Zdejmij wszystkie obrazki).

Scena 3 (Scena zewnętrzna. Umieść dworzanina 2c-118).

Dworzanin opuścił Pana Jezusa i z jakiegoś powodu nie udał się bezpośrednio do domu tego dnia. Było już po południu, a Kafarnaum było oddalone około 30 kilometrów. Być może był bardzo zmęczony i nie mógł już dalej iść jeszcze przed nastaniem nocy. Być może miał tak wiele wiary w Pana Jezusa, że wiedział, iż Jego syn został uzdrowiony, i dlatego mając zupełny pokój w sercu, pozostał na noc.

Następnego dnia, kiedy zbliżał się do swojego miasta, zobaczył kilku mężczyzn podążających w jego stronę; byli to jego słudzy. (Umieść postacie sług 2c-J 19) . Kiedy podeszli bliżej, zobaczył ich uśmiechniętych i mówiących: „Chłopiec twój żyje i czuje się dobrze”. To, co Pan Jezus powiedział okazało się całkowitą prawdą. „Kiedy poczuł się lepiej?” - zapytał ojciec. „Wczoraj o godzinie siódmej opuściła go gorączka” -odpowiedzieli słudzy. Jak wzruszony był ojciec uświadomiwszy sobie, że było to dokładnie wtedy, kiedy rozmawiał z Jezusem. (Zdejmij 2c-J 19) . Pośpieszył do domu gdzie z radością spotkał się ze swoim synem i żoną. (Umieść postacie syna i żony 2c-120 i 2c- 121).

Czy możesz wyobrazić sobie, ile radości było w domu? Jeszcze bardziej ucieszyli się z tego kiedy ojciec opowiedział im wszystko o Panu Jezusie. Tego dnia wszyscy mieszkańcy tego domu uwierzyli w Pana Jezusa . Może zaufałeś już Panu Jezusowi, aby uporządkował twoje życie przed Bogiem,

jesteś chrześcijaninem, wiesz, że Pan odpuścił twój grzech i dał ci życie wieczne. Lecz na tym ni kończy się zaufanie, Bóg chce, abyś ufał Mu każdego dnia. Ufaj Mu, kiedy mówi w Biblii:

„Jestem z wami po wszystkie dni” (Mateusza 28:20). Ufaj Mu, że będzie z tobą w szkole, w domu, kiedy jesteś sam, nawet kiedy śpisz. Zawsze kiedy czytasz obietnice zawarte w Biblii, możesz być pewny, że są prawdziwe. Proś Boga, aby uczynił dla ciebie to, co obiecał w swoim Słowie. To jest właśnie wiara i zaufanie Jemu, tak jak to uczyniła rodzina dworzanina. Lecz nie wszyscy w Galilei zaufali Mu. Niedaleko Kany było miasteczko Nazaret, miejscowość, gdzie Jezus się wychowywał.

Scena 4 (W świątyni).

W dzień sabatu, w którym uwielbiano Boga, Pan Jezus udał się do świątyni, zwanej synagogą. (Umieść postacie uczonych w Piśmie 2c-124 i 125, obrazek mównicy 2c-123). Synagoga to miejsce podobne do naszego domu modlitwy, kościoła. Od kiedy przywódcy synagogi dowiedzieli się, że jest nauczycielem prosili Go, aby wziął udział w nabożeństwie.

Wszyscy uznawali Go za wielkiego nauczyciela. Nauczał w wielu synagogach w Galilei. Wręczyli Mu zwój do czytania. (Nauczycielu, wyjaśnij co to jest zwój i jeżeli to możliwe pokaż go). Zwój, który trzymał Pan Jezus był częścią Biblii, była to księga Izajasza. (Umieść postać Chrystusa za mównicą 2c-122, usuwając 2c-123). Pan Jezus rozwinął ten zwój zatrzymując się na 61 rozdziale księgi Izajasza. Zaczął czytać od wiersza pierwszego. (Nauczycielu, przeczytaj Izajasza 61/-2a).

Scena 5 (W świątyni. Umieść 2c-122 i 2c-123 oraz postać Chrystusa 2c-126).

Odłożył zwój i usiadł. (Taki był zwyczaj w synagodze -kiedy ktoś czytał fragment Słowa Bożego to stał, a kiedy mówił, to siadał). Cały tłum zgromadzony w synagodze słuchał tego, co miał do powiedzenia. „Dziś wypełniło się to Pismo w uszach waszych” - powiedział. Oznaczało to, że był tym człowiekiem, o którym Izajasz napisał przeszło 700 lat temu. Przeczytał fragment mówiący o Sobie samym. Gdy przemawiał, ludzi zadziwiły Jego słowa. „Czyż ten nie jest synem – Józefa” -pytali. Dziwili się, jak to syn Józefa może wypowiadać takie słowa. Dla nich jest synem- cieśli z Nazaretu. Nie wierzyli, że był Synem Boga żywego. Pokładali swą ufność w odmawianiu modlitw, chodzeniu do świątyni, wykonywaniu dobrych uczynków i przestrzeganiu zasad. Nie chcieli uwierzyć w Jezusa jako jedyne zbawiciela. Czyż nie byli oni niemądrzy? Tak, dzisiaj jest wielu takich chłopców i wiele dziewczynek -być może nawet niektórzy z was.

Słyszałeś już wiele razy o Panu Jezusie. Dowiedz się z Bożego Słowa, że musisz zaufać Panu, aby twoje życie mogło być wyprostowane przed Bogiem, ale czy kiedykolwiek zaufałeś już Mu? Jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, to choćby nie wiadomo jak dobrym próbowałbyś być, albo jak często chodziłbyś do kościoła, czy na spotkania dziecięce nigdy nie będziesz w stanie sam przypodobać się Bogu. Musisz zaufać Jemu jako swojemu osobistemu Zbawicielowi. Zawsze uważam, że jest rzeczą bardzo smutną, kiedy ludzie wiedzą tak dużo o Jezusie, a pomimo tego w Niego nie wierzą. Ludzie mieszkający w Nazarecie znali Go bardzo dobrze. Niektórzy z nich mieszkali na tej ulicy, niektórzy z pewnością bawili się z Nim kiedy był jeszcze chłopcem, lecz prawie wszyscy nie chcieli uwierzyć w Niego jako swojego Zbawiciela. (Usuń wszystkie obrazki).

Scena 6 (Scena zewnętrzna).

Właściwie gniewały ich nawet Jego słowa. Powiedział im, że Bóg zbawił ludzi, którzy nie byli Żydami. Mieszkańcy Nazaretu byli bardzo dumni ze swojej narodowości. Uważali, że Bóg poza Żydami nikogo nie kocha. Ze złości poderwali się i wypchnęli Go z synagogi na ulicę. (Umieść obrazek 2c-127). Stamtąd wywiedli Go poza miasto na szczyt góry. Biblia mówi, że mieli zamiar zrzucić Go z tej góry. Chcieli, aby poniósł śmierć. Nie byłoby trudną rzeczą dla nich strącić Go. kiedy osiągnęli szczyt, wydarzyło się coś zadziwiającego. Na przekór im wszystkim, Pan przeszedł bezpiecznie przez środek tłumy. To był cud. Oddalił się od nich i udał do Kafarnaum a cały lud bezradnie stał. Nie nadszedł jeszcze dzień śmierci Pana Jezusa. Kiedy wszystko zostało wypełnione, Pan Jezus był gotowy, aby zostać bity do krzyża za nasz grzech i zmartwychwstał dla nas. Jakim cudownym Zbawicielem On jest. Pozostawił w Nazarecie tych, którzy nie zaufali Mu.. Czy jesteś może podobny do tamtych ludzi? Nie próbowałeś nigdy zabić Jezusa, lecz Biblia mówi, że jeżeli uważasz, że nie potrzebujesz Chrystusa w swoim życiu, jesteś tak samo winny i grzeszny jak ci ludzie w Nazarecie. Nie podobasz się Bogu, ponieważ ciągle jeszcze jesteś grzesznikiem. Czy zaufasz dzisiaj Jemu, tak jak zrobił to dworzanin w Kafarnaum? Czy nie poprosisz Go, aby stał się twoim Zbawicielem i Panem, pamiętając, że „bez wiary nie można podobać się Bogu”? (Hebrajczyków 11:6).

Pytania powtórkowe do lekcji 10

1. W jakiej miejscowości dworzanin królewski spotkał Pana Jezusa? (W Kanie.)
2. Dlaczego ten człowiek tak bardzo chciał z Nim rozmawiać? (Jego syn był chory.)

3. Jaką odpowiedź dał Pan Jezus dworzaninowi? („Idź do domu, twój syn będzie żył“.)

4. Co zrobił dworzanin, kiedy usłyszał te słowa? (Uwierzył słowom Pana Jezusa.)

5. Jaką nowinę przynieśli jemu słudzy, kiedy następnego dnia wracał do domu? (że jego syn został uzdrowiony dokładnie w tym czasie, kiedy on rozmawiał z Jezusem.)

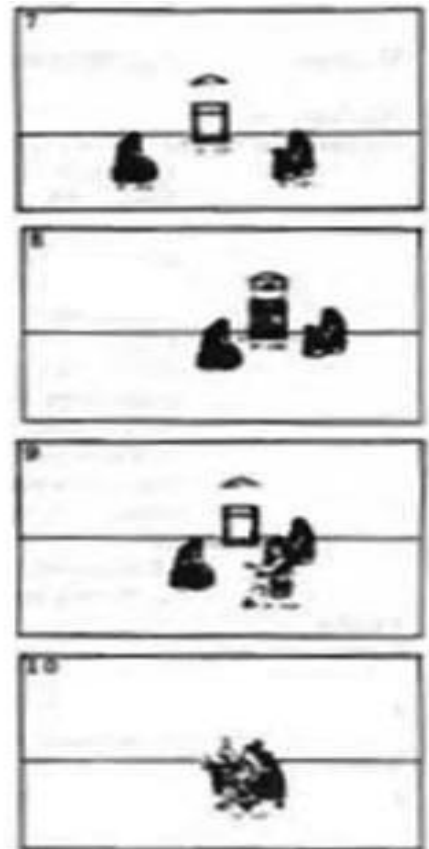
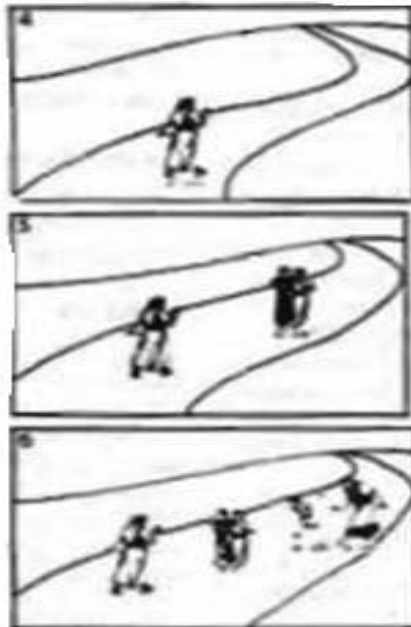
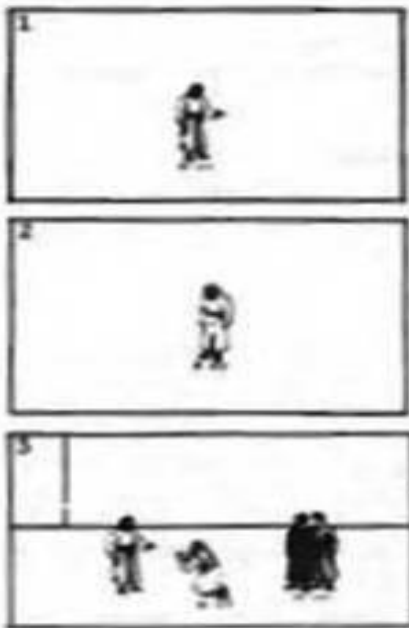
6. W jaki sposób to wydarzenie wpłynęło na pozostałych domowników? (Każdy z nich uwierzył w Pana Jezusa Chrystusa.)

7. Jak zostały przyjęte słowa Pana Jezusa przez ludzi z Nazaretu, kiedy przemawiał do nich w synagodze? (Nie uwierzyli.)

8. Do czego doprowadziła ich niewiara? (Próbowali zrzucić Go ze skały.)

9. Dlaczego ci ludzie nie byli w stanie zrzucić Pana Jezusa? (Pan Jezus miał większą moc niż oni i dlatego bezpiecznie oddalił się od tłumu.)

10. Co jest absolutnie potrzebne, jeżeli chcemy zacząć żyć życiem podobającym się Bogu? (Musimy uwierzyć w Pana Jezusa Chrystusa.)

Lekcja 11

Uzdrowienie ślepego Bartymeusza

Teksty biblijne:

Marka 10:46-52,
Łukasza 18:35-43.

Szczególny nacisk (SN):

Pan Jezus jest Tym jedynym, który może uwolnić cię od ciemności grzechu.

Zastosowanie:

Dla niezbawionych (ZN): Zaufaj Mu, że może to uczynić dla ciebie.

Wstęp:

Zamknij swoje oczy.

Następstwo wydarzeń:

Żebrzący ślepy człowiek. -
1. Grzech występuje przeciwko Bogu. ZN
Nikt nie jest w stanie wyleczyć ślepoty
2. Grzech -nie możesz uwolnić się od niego.
Bartymeusz słyszy o Jezusie Chrystusie.
3. Pan Jezus - Jego śmierć.
Jezus przychodzi do Jerycha. Bartymeusz woła Jezusa.
4. Koszt naśladowania. ZN
Pan Jezus przywołuje Bartymeusza.
5. Miłość Chrystusowa. ZN
„Co chcesz, abym ci uczynił?” -
6. Zbawienie. ZN

Punkt kulminacyjny

7. Uzdrowienie Bartymeusza.

Zakończenie:

Zmienione życie Bartymeusza –
8. zbawienie ZN

Wiersz pamięciowy;

Kontynuuj naukę wiersza z
Filipian 2: 10: „Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią”.

Badź osiągalny dla dziecka;

Lekcja ta daje doskonałą okazję do przedstawienia wieści Ewangelii w jasny i łatwo zrozumiały sposób. Jednak mogą być dzieci, które będą chciały zadać pytania odnośnie zbawienia po usłyszeniu tej lekcji.

Proponuję, aby gdzieś w połowie spotkania zaśpiewać pieśń mówiącą o przebaczeniu grzechów. Powiedz dzieciom: „W dzisiejszej lekcji dowiesz się o kimś, kto został uzdrowiony, przychodząc do Jezusa. Jednak o wiele poważniej przedstawia się sprawa twojego grzesznego serca, niż jakakolwiek choroba. Musisz przyjść do Jezusa, aby za twój grzech. W lekcji tej dowiesz się w jaki sposób możesz to zrobić, ale jeżeli jeszcze ciągle jakieś pytania na ten temat, gdy skończy się spotkanie, przyjdź i powiedz mi o tym. (określ jakieś miejsce). Z przyjemnością wskażę ci odpowiedź z Biblii. Jest rzeczą bardzo ważną, abyś przyszedł do Pana Jezusa, by otrzymać oczyszczenie swojego grzechu. A teraz zaśpiewamy, jeszcze raz tę pieśń”.

Uwaga dla nauczyciela:

Jeżeli masz zajęcia z grupą, którą trudno podporządkować, lepiej będzie opuścić wstęp i zacząć zaraz od sceny 1.

LEKCJA

Zamknijcie wszyscy swoje oczy, aż policzę do dziesięciu (Nauczycielu, licz wolno). Co możecie zobaczyć, gdy macie mocno zamknięte oczy? Jak myślisz, czy mógłbyś z zamkniętymi ; prosto przyjść tutaj do mnie? Prawdopodobnie udałoby ci się to, ponieważ wiesz, gdzie stoje.

(Wybierz jedno dziecko). Jacku, czy mogę zać ci oczy? (Zawiąż mu oczy i postaw innym miejscu pokoju).

A teraz, Jacku odchodzę od ciebie; nie mów; oddalę się po cichu, a ty mnie od Poproszę dzieci, aby dały ci sygnał, kiedy będę gotowy. (Pozwól dziecku przez kilka chwil, aby próbowało cię odnaleźć; oczywiście jest to prawie niemożliwe, ponieważ zawsze można zmienić miejsce. Zatrzymaj go i nie zdejmuj jeszcze przepaski z jego oczu).

Co musiałby Jacek zrobić, aby mógł mnie znaleźć? Tak, musiałby zdjąć przepaskę. (Zdejmij mu przepaskę). Teraz Jacek widzi -nie jest już więcej w ciemności. Tak naprawdę, to trudno sobie wyobrazić jak to musi być, kiedy człowiek jest stale w zupełnej ciemności. Lecz ten człowiek doskonale o tym wiedział.

Scena 1(Scena zewnętrzna. Umieść obrazki 2c- 128, miasto oraz 2c-129, Bartymeusz) .

Siedział na skraju drogi, poza murami miasta Jerycha. Było to piękne miasto, lecz człowiek ten

nie mógł zobaczyć wysokich drzew palmowych poruszających się na wietrze. Nie mógł zobaczyć pięknych róż ogrodowych oraz innych kwiatów bujnie rosnących wokół miasta. Mógł tylko odczuć ich zapach, ale nie mógł ich zobaczyć. Człowiek ten był ślepy. Nie tylko był ślepy, ale również bardzo biedny. W tych czasach ślepy człowiek nie mógł pracować i zarabiać na siebie.

W dzisiejszych czasach niewidomy człowiek potrafi wykonywać wiele rzeczy. Może nauczyć się czytać. W jaki sposób? Czyta przez dotykanie małych wypukłych znaków na kartce. Jest to pismo Braille'a. (Nauczycielu, dobrze byłoby pokazać dzieciom takie pismo). Niewidomy człowiek może nauczyć się pisać na maszynie, albo wykonywać wiele rzeczy swoimi rękami. Lecz w tym czasie kiedy żył ten człowiek, było tylko jedno zajęcie, które mógł wykonywać. Mógł tylko żebrać. Biblia mówi nam, że ten ślepy, żebrzący człowiek nazywał się Bartymeusz.

Czy wiedziałeś o tym, że Biblia również mówi, że jeżeli nie jesteś zbawiony, jesteś podobny do Bartymeusza - twoje życie jest pogrążone w ciemności? Wiem, co sobie możesz pomyśleć: że wcale nie znajdujesz się w ciemności, ponieważ możesz widzieć. Oczywiście, że tak, lecz ciemność, o której mówię, obrazuje grzech - nieposłuszeństwo wobec Bożych przykazań. Twój grzech bardzo nie podoba się Bogu. Czy pamiętasz, że kiedy przegrałeś podczas zabawy, to zrobiłeś głupią minę i użyłeś Bożego imienia w przekleństwie? Boże przykazanie mówi: „nie wzywaj imienia Bożego na daremno”. Wiesz, że nie lubisz tego chłopca ze swojej klasy., ponieważ ma lepszy rower od ciebie. Bóg mówi: „nie pożądaj” a ty życzyłyś sobie właśnie taki rower jak on ma, a nie taki zwykły jaki posiadasz. Jeżeli jesteś nieposłuszny tym albo innym Bożym przykazaniom, grzeszysz, a Bóg powiedział, że grzech jest jak ciemność. Bóg nigdy nie pozwoli , aby grzech był w Jego obecności, dlatego powiedział: „Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności”. Bóg jest czysty i bezgrzeszny. Tak więc jeżeli twoje życie znajduje się w ciemności grzechu, jesteś daleko od Boga i nigdy nie będziesz mógł przebywać z Nim w Niebie. Jest to bardzo poważna sprawa, gdyż takiego rodzaju ciemność jest gorsza od ślepoty.

Ślepotą jest bardzo dużą przeszkodą w życiu. Życie jest utrudnione dla niewidomych ludzi. Życie Bartymeusza mogło wyglądać w ten sposób: dzień po dniu siadywał na skraju drogi przy wejściu do miasta. Miasto nazywało się Jerycho. Była tam bardzo ruchliwa droga prowadząca do Jerozolimy. Dzień po dniu siedział i wołał tak głośno jak tylko mógł: „Jałmużny! Jałmużny!” To oznaczało:

„Daj mi pieniążek, proszę. Daj mi coś!”. Wielu ludzi omijało go. Od czasu do czasu ktoś z uprzejmością dał mu mały pieniążek.

Kiedy otrzymał wystarczającą sumę, mógł sobie kupić coś do jedzenia. Był wdzięczny, że niektórzy ludzie pomagali mu w zdobyciu jedzenia, lecz nikt nie mógł pomóc mu w jego ciemności. Nikt nie potrafił sprawić, aby znowu mógł widzieć. Tak samo jest z ciemnością grzechu. Nie możesz oddalić od siebie tej ciemności. Niektórzy próbują to zrobić. Myślą, że potrafią zrobić coś, aby zgładzić swój grzech. Myślą, że jeżeli będą na tyle dobrzy, jeżeli będą się modlić każdego dnia, albo uczęszczają na nabożeństwa, do kościoła, to w ten sposób będą mogli zgładzić swój grzech. Wykonywanie dobrych uczynków nie zgładzi twojego grzechu. Jeżeli Bóg nie uczyni czegoś, aby usunąć ciemność grzechu, twoje życie będzie zawsze pełne grzechu. Grzech zawsze będzie panował w twoim życiu. Nigdy nie możesz pomóc sobie sam – tak samo jak Bartymeusz nie mógł. Wszystko co mógł zrobić to siedzieć i przysłuchiwać się przechodzącym tłumom.

(Umieść obrazki przechodniów 2c-130, 2c-131 i 2c-134).

Scena 2 (Tło zewnętrzne).

Bartymeusz nauczył się rozpoznawać głosy i odróżniać odgłos stóp przechodzących wokół niego ludzi. Wielu z nich przechodziło tą drogą regularnie. Na pewno często słyszeli wołającego, ślepego żebraka. O co on prosił? (Pozwól odpowiedzieć dzieciom). Niektórzy stali się jego przyjaciółmi, nie tylko przystawali, aby dać mu jałmużnę, lecz aby porozmawiać z nim przez chwilę. Być może przynosili mu ostatnie nowiny z Jerycha albo z Jerozolimy. (Usuń podróżujących, a umieść postać przyjaciela 2c-J 33).

Prawdopodobnie jeden z jego przyjaciół pierwszy opowiedział mu o Panu Jezusie. Bartymeusz na pewno chciał dowiedzieć się wszystkiego o Nim - o cudach, o wodzie, którą zamienił w wino i o ludziach, którzy zostali uzdrowieni. Na pewno zadawał wiele pytań, takich jak: „Kim jest Pan Jezus? Czy jest Tym, którego Bóg obiecał zesłać?” Bartymeusz na pewno zaczął uświadamiać sobie, że tylko Jezus z Nazaretu jest w stanie mu pomóc. Jeżeli miał kiedykolwiek widzieć, to tylko Pan Jezus jest w stanie usunąć ciemność z jego oczu. Czy ty wiesz, że ten sam Pan Jezus jest tylko w stanie usunąć ciemność grzechu z twojego życia? On nazwał siebie „Światłością świata”. Co przez to miał na myśli? że jest czysty i bez grzechu oraz, że jeśli On wejdzie do twojego życia, ciemność grzechu zniknie w tym samym momencie - na zawsze. Grzech nie będzie dłużej nad tobą panował. Twój grzech zostanie odpuszczony. Pan Jezus zgładzi go całkowicie. W jaki sposób może to zrobić? Może to zrobić, ponieważ On, jedyny Boży Syn umiał na krzyżu, aby zgładzić nasz grzech. On poniósł karę,

tak jak gdyby Jego życie było pełne ciemności grzechu. A życie Jego w rzeczywistości było czyste i bezgrzeszne, lecz On zmarł, został ukarany przez Boga za grzech. Zajął nasze miejsce tam na krzyżu. Powstał z martwych i żyje na wieki. Oto dlaczego On i tylko On może pozbawić nas ciemności grzechu. Potrzebujesz Pana Jezusa Chrystusa, tak samo jak potrzebował Go Bartymeusz. Od tego dnia Bartymeusz rozpaczliwie chciał spotkać Jezusa. „Jeżeli tylko mógłbym Go spotkać” - myślał, „wiem, że mógłby mnie uzdrowić” (Usuń postać przyjaciela). Lecz mijał czas. Bartymeusz w dalszym ciągu był ślepy i biednym człowiekiem. Być może niecierpliwie oczekiwał następnych kilku dni. Zbliżało się święto Paschy. Każdego roku o tym samym czasie setki ludzi podążało do Jerozolima Ulice były przepełnione ludźmi. Przechodzili obok miejsca gdzie siedział Bartymeusz, który tym czasie mógł zebrać więcej pieniędzy niż, zwyczaj.

Scena 3 (Umieść postać Chrystusa i tłum 2c-13. 2c-132 i 2c-134).

Kiedy tak zebrał uświadomił sobie, że dzieje się coś szczególnego. Jaki zgłęk? Więcej ruchu niż normalnie? Wydawało się, że wielki tłum nadciąga z Jerycha. Cóż to się działo? Musiał się o dowiedzieć. Możliwe, że zatrzymał kogoś i powiedziano mu, że „Jezus z Nazaretu nadchodzi (Umieść 2c-136). Jezus z Nazaretu? Jezus, Syn Dawida? Ten, którego Bóg obiecał posłać na świat? Ten, który mógłby uzdrowić go ze ślepoty? To była ta chwila, na którą Bartymeusz czekał.

„Jezusie - wołał - Jezusie, Synu Dawida Zmiłuj się nade mną!”

„Bartymeuszu, uspokój się!” Ci, którzy byli blisko niego obrazili się na niego i próbowali uciszyć. „Uspokój się, przestań krzyczeć”. Być może myśleli, że Pan Jezus nie jest zainteresowany ślepyimi żebrakami i dlatego próbowali go uciszyć. Może twoi koledzy zachowują się podobnie w stosunku do ciebie. Jeżeli dowiedzieliby się, chciałbyś, aby Jezus Chrystus zgładził twój grzech, mogą namawiać cię: „Nie wierz temu, to nieprawda”, albo: „Jesteś już chrześcijaninem przecież chodzisz do kościoła”. Mogą nawet powiedzieć, że „Jeżeli uwierzysz w to, już dłużej nie będziesz naszym przyjacielem”. Co powinieneś zrobić? Musisz posłuchać tego, co mówi Bóg i zignorować to, co mówią inni. Bartymeusz zignorował tych, którzy go uciszali. Wołał nawet jeszcze głośniejsze: „Jezusie, Synu Dawida! Zmiłuj się nade mną”.

Pan Jezus usłyszał go. Zatrzymał się. Przystanął,

„Zawołajcie tego człowieka” - powiedział.

„Przyprowadźcie go do mnie”. Pan Jezus zatroszczył się o Bartymeusza. Kochał go tak samo jak kocha i ciebie. Ty i ja nie zasłużyliśmy, aby nas miłował. On jest Światłością tego świata - On jest

tak doskonały i czysty, a my jesteśmy pe ciemności grzechu. Czy nie wydaje ci się to dziwne, że On może nas kochać? Taka jest praw, Biblia nam mówi o tym ciągle na nowo. Zaprasza nas aby przyjść do Niego. Czy On wzywa cię dzisiaj? Czy uświadamiasz sobie, że musisz przyjść do Niego, że On cię woła? Pokazuje ci, że cię kocha i chce zgładzić twój grzech. Czy przyjdiesz do Niego? Bartymeusz tak zrobił.

Scena 4 (Ta sama scena. Usuń obrazki 2c-129 i 2c-135. Umieść 2c-138 i 2c-J 37).

Bartymeusz nigdy nie był tak podniecony. Zrzucił z siebie płaszcz i poderwał się. Ktoś poprowadził go przez tłum do Pana Jezusa. Jedyny, który mógł go uleczyć z jego ślepoty stał przed nim.

„Co chcesz, abym ci uczynił?” – zapytał Pan Jezus. Jaką odpowiedź da Bartymeusz? Czy będzie prosił o jałmużnę? Będzie prosił o tyle pieniędzy, aby już więcej nie musiał żebrać? Nie! Nade wszystko Bartymeusz chciał odzyskać wzrok. Chciał, aby znikła ciemność.

„Panie, chcę widzieć” - odpowiedział. Gdyby Pan Jezus zapytał cię dzisiaj czego chcesz, jaką dałbyś Mu odpowiedź? Czy przede wszystkim chciałbyś, aby odpuścił ci twój grzech? Czy chcesz żyć zupełnie odmienionym życiem -życiem, w którym nie rządzi grzech? Jeżeli poprosisz Jezusa Chrystusa, aby odpuścił twój grzech i zmienił cię, nie będziesz zawiedziony. Bartymeusz nie rozczarował się. Jezus zwrócił się do niego: „Idź, wiara twoja uzdrowiła cię”. A to oznacza: „Zaufałeś Mi, dlatego uzdrawiam cię”. Jego oczy natychmiast otwarły się i odzyskał wzrok. Widział! Jakże to wspaniałe! Mógł zobaczyć Pana Jezusa, ludzi, niebo, wszystko! Był to najwspanialszy dzień w jego życiu .

Jeżeli poprosisz Pana Jezusa, aby dzisiaj zgładził twój grzech będzie to najcudowniejszy dzień w twoim życiu. Pan obiecał, że ci, którzy Go o to proszą „nie będą chodzić w ciemności” już więcej; nie będą już więcej pod panowaniem grzechu. Możesz być pewien, że Pan usunął twój grzech i kiedy umrzesz, jesteś gotowy aby pójść do Nieba. Biblia mówi: „Każdy kto w niego wierzy, dostąpi odpuszczenia grzechów przez imię jego”. (Dzieje Apostolskie 10:43). Czy chcesz poprosić Pana Jezusa, aby cię zbawił dzisiaj? Nie odkładaj decyzji. Nie pozwól innym, aby ci w tym przeszkodzili . Jest to najważniejsza sprawa na tym świecie. Powiedz Mu: „Drogi Panie Jezu, moje życie znajduje się w ciemności grzechu. Proszę, usuń ją”. On to uczyni i nigdy już nie pozostaniesz taki sam. Bartymeusz nie był już takim samym człowiekiem . Jego życie się zmieniło; już dłużej nie musiał że- brać lecz poszedł za Jezusem. Twoje życie również się zmieni , kiedy Pan Jezus usunie twą ciemność. Złe, grzeszne rzeczy nie będą cię już cieszyć.

Będziesz chciał być inny, niż ci, którzy żyją w grzechu. Będziesz starał się, by podobać się Bogu. Twoje życie ulegnie zmianie. Pan Jezus Chrystus będzie z tobą na zawsze. Czy chciałbyś przyjść do Niego właśnie teraz? Zwróć się do Niego i poproś Go, aby zabrał twą ciemność. Pamiętaj: „Każdy, kto w niego wierzy, dostąpi odpuszczenia grzechów”.

Pytania powtórkowe do lekcji 11

1. Jak nazywał się ślepy człowiek, który siedział przy drodze do Jerycha? (Bartymeusz).

2. Jeżeli ktoś nie jest własnością Pana Jezusa, dlaczego i w czym jest podobny do Bartymeusza? (Jego, czy jej życie znajduje się w ciemności grzechu).

3. W jaki sposób Bartymeusz otrzymywał pieniądze na jedzenie? (żebrał).

4. Dlaczego jedynie Pan Jezus jest w stanie zgładzić nasz grzech? (Ponieważ jest Synem Bożym, zmarł na krzyżu za nasz grzech i zmartwychwstał).

5. Z powodu jakiego nadchodzącego szczególnego święta tłumy ludzi napływały do Jerozolimy? (Nadchodził czas obchodzenia święta Paschy).

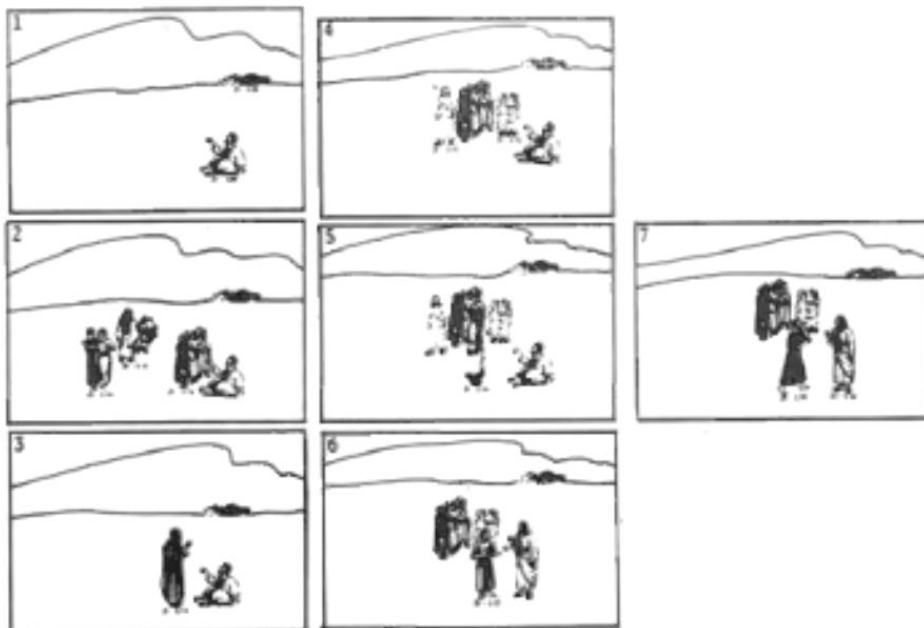
6. Co uczynił Bartymeusz, kiedy usłyszał, że Pan Jezus przechodził tamtędy? (Wołał: „Jezusie, Synu Dawida! Zmiłuj się nade mną!”).

7. Jak ludzie zareagowali na to? (Uciszali go).

8. Co uczynił Pan Jezus kiedy go usłyszał? (Powiedział, aby Bartymeusz przyszedł do Niego).

9. Pan Jezus zapytał Bartymeusza: „Co chcesz, abym ci uczynił?” Jaka była jego odpowiedź? („Panie, chcę widzieć”).

10. O jaką najważniejszą rzecz każdy może poprosić Pana Jezusa, aby uczynił dla niego? (Aby Pan Jezus przebaczył jego grzechy).

Lekcja 12

Uzdrowienie kobiety oraz wzbudzenie dziewczynki z martwych

Teksty biblijne Marka 5:21-43,
Łukasza 8:40-56.

Główna Prawda: Pan Jezus kocha każdego
człowieka.

Zastosowanie: Dla niezbawionych: Możesz
być pewny, że jeżeli przyjdiesz
do Niego, będziesz zbawiony.

Dla niezbawionych: Powiedz Mu
o wszystkich swoich problemach,
ponieważ On zmarł za ciebie,
kocha cię i troszczy się o ciebie.

Wstęp: Ożywienie w mieście.

Następstwo wydarzeń: Chora kobieta -czy Pan
Jezus ją zauważy?
Chora dziewczynka -czy
Pan Jezus się zatroszczy?
GP 1
Jair i kobieta szukają Pana
Jezusa **GPZ2**

Jair spotyka Pana.
Chora kobieta zostaje uzdrowiona.
Jezus rozmawia z kobietą! **GPZ 3 ODD**
Wiadomość o śmierci ma dziewczynki.
„Twoja córka będzie uzdrowiona”. **GPZ 4**
Pan wchodzi do pokoju dziewczynki. **GPZ 5**
„Dziewczynko, wstań”

Punkt kulminacyjny: Radość w domu

Zakończenie: „Dajcie jej jeść”
GPZ 6 i GPN 7

Werset pamięciowy: Filipian 2: 11:
„I aby wszelki język
wyznawał, że Jezus Chrystus
jest Panem, ku chwale Boga
Ojca”.

LEKCJA

W małym miasteczku przy północnym brzegu jeziora panowało wielkie ożywienie. Wielu ludzi opuściło już swoje domy i zgromadziło się nad brzegiem. (Umieść 2c-140, 2c-141 , tłum). Czekali na Kogoś, Kogoś szczególnego. Wiadomość rozeszła się szybko. Wiadomość o tym, że Pan Jezus miał przyплыć do ich miasteczka. Jeden drugiemu mówił: „Jezus nadchodzi”.

Pewna słaba, wątła kobieta usłyszała również tę wiadomość. Powoli opuściła swój dom. Była bardzo słaba. Poruszała się z trudem. Chorowała już dwanaście długich lat. Chodziła od jednego do drugiego lekarza. Wydała wiele pieniędzy, lecz w dalszym ciągu była chora. Powoli usiłowała dojść do jeziora. Nikt nie zwrócił na nią uwagi. Każdy śpieszył naprzód wyprzedzając tłum, aby mieć jak najlepszy widok. „Czy Jezus zatroszczy się o mnie?” - myślała.

W tym samym czasie w innym domu w małym miasteczku w Kafarnaum, pewni rodzice byli bardzo zatroskani. (Na małej tablicy trzymanej w ręku umieść postacie 2c-142 i 2c-143, Jaira i jego żonę). Ich jedyne dziecko, dwunastoletnia córeczka była bardzo chora bliska śmierci. Nic więc dziwnego, że byli bardzo zmartwieni. Oni również słyszeli nowinę, że „Jezus nadchodzi”. Być może też zadawali sobie pytanie: „Czy Jezus pomoże?”

Jak myślisz, czy Pan Jezus interesował się ich problemami? Oczywiście, że tak! Pan Jezus kocha ludzi. Czy nie pokazał jak bardzo miłował Samarytankę przy studni? Czy nie kochał Bartymeusza, kiedy inni próbowali go uciszyć? Pan Jezus opuścił niebo, aby żyć tu na ziemi i umrzeć na krzyżu , ponieważ tak bardzo umiłował ludzi. Dlatego też tego dnia przybył do Kafarnaum. Tu, w Kafarnaum byli ludzie, którzy potrzebowali Go, tacy jak chora kobieta lub chora dziewczynka.

Kiedy ojciec tej małej dziewczynki usłyszał, że Jezus już przybył, pośpiesznie wyszedł z domu. (Usuń małą tablicę). Kiedy Pan Jezus przyплыł i wyszedł z łodzi, wokół było wielu oczekujących na Niego. (Umieść obrazki 2c-144, Chrystusa i uczniów 2c-145). Jakiż wielki tłum czekał tu na Niego. Wielu chciało być jak najbliżej Pana Jezusa. Czy zdąży dotrzeć do Pana Jezusa? Czy Jezus będzie mógł pomóc w jego problemie?

Wśród całej tej masy napierającego ludu znajdowała się ta wątła, mała kobieta. Nie miała sił aby przedostać się przez ten tłum. Czy było możliwe, aby Jezus poszedł prosto do miasta, nie zauważwszy jej?

Czy zainteresuje się jej problemem? Oczywiście, że tak. Pan Jezus, Boży Syn kocha ludzi. Nie tylko kocha ludzi jako wielki tłum, On kocha każdego indywidualnie. Każdego jednego. Jeżeli On jest twoim Zbawicielem, to kocha ciebie w szczególnie sposób. Kocha cię tak bardzo, że umarł za ciebie. On stworzył cię, abyś mógł należeć do Jego rodziny i On zainteresowany jest wszystkim, co związane jest z tobą. Twoje problemy mogą nie wydawać się tak ważne innym ludziom, ale Jezus Chrystus zainteresowany jest każdym twoim problemem. Jakie problemy spotykasz w swoim życiu? Problem z twoimi kolegami w szkole? Problem zdrowotny? Jaki jest twój problem? (Daj dzieciom czas, aby się tym podzieliły). Pan chce, abyś przyszedł do Niego i powiedział Mu o swoich problemach. On poradzi ci, co masz robić. Biblia mówi: „Wszelką troskę swoją złoście na niego, gdyż On ma o was staranie” (1 Piotra 5:7). Kiedy jesteś chrześcijaninem, nie musisz mieć obaw o swoje problemy. Ojciec małej dziewczynki miał problem, ale wierzył, że Jezus może mu pomóc.

(Umieść Jaira 2c-146) Jair przepchnął się przez tłum. Ludzie odwracali się, aby zobaczyć, kto się tak pcha. Musieli być zaskoczeni, kiedy widzieli , kto to był. Znali go. To był Jair. Był jednym z przełożonych synagogi -podobnie jak przełożony w zborze. Większość przełożonych synagog nie miało czasu dla Pana Jezusa. Nie wierzyli , że Pan Jezus jest Synem Bożym. Lecz Jair pragnął zobaczyć Go. Być może ludzie odsunęli się na bok pozwalając mu przejść. Jak tylko Jair dotarł do Jezusa, przypadł Mu do nóg. (Usuń 2c-146, Jaira,, umieść 2c-147. Usuń 2c-144, umieść 2c-148, Chrystusa). „Córeczka moja umiera” - powiedział. „Przyjdź, włóż na nią ręce, żeby odzyskała zdrowie i żyła”. Jair gorliwie błagał Pana Jezusa o pomoc. Pan Jezus bez wahania, natychmiast poszedł z Jairem w kierunku jego domu. (Usuń 2c- 147 i 2c-148, umieść znowu 2c-144 i 2c-146, Chrystusa i Jaira).

Ale tłum nie odstępował Go. Z każdej strony napierali na Niego. Gdzieś tam wśród tłumy była ta biedna, chora kobieta. Przez cały czas myślała: „W jaki sposób mogę dostać się do Niego? Gdybym tylko mogła dostać się tak blisko, aby się Go dotknąć, wierzę że będę uzdrowiona”. Zauważyła, że tłum zmienił kierunek i podążyła w stronę miasta. Posuwała się w tym samym kierunku i nagle znalazła się blisko Pana. Już za chwilę szybko dotknęła się ręką brzegu Jego szaty. Natychmiast została uzdrowiona! Wiedziała, że choroba odeszła. Jakaż radość napełniła jej serce! Po dwunastu latach choroby, była zupełnie zdrowa. Nagle Pan Jezus zatrzymał się i spojrzał dookoła. „Kto się mnie dotknął?” - zapytał. „Co za dziwne pytanie” - pomyśleli uczniowie. Jair też musiał tak samo pomyśleć. (Usuń 2c-146, umieść 2c-149, Jaira).

Martwił się o swoją córkę i chciał, aby Jezus pośpieszył się, a tymczasem Pan zatrzymał się. Uczniowie rzekli Mu: „Mistrzu, lud napiera na ciebie, a ty pytasz: Kto się mnie dotknął? Wszędzie jest pełno ludzi. Dziesiątki ludzi mogły Cię dotknąć”.

Pan Jezus wyjaśnił, że ma na myśli innego rodzaju dotknięcie - nie takie przypadkowe. Powiedział: „Dotknął się mnie ktoś, bo poczułem, że moc wyszła ze mnie”. Jak uważasz, czy Pan Jezus wiedział, kto się Go dotknął? Tak, oczywiście, że wiedział. W jaki sposób? Tak jest. On jest Bogiem i wie wszystko i o wszystkich. Być może, gdy zadawał to pytanie „Kto się mnie dotknął?” patrzył na tę kobietę. Dlaczego zadał to pytanie? (Jeżeli uważasz za słuszne, pozwól dzieciom odpowiedzieć). Możliwe, że chciał, aby ta kobieta publicznie wyznała, że uwierzyła w Niego. Chciał również, aby ludzie zobaczyli, że interesował Go problem tej jednej słabej kobiety. Została uzdrowiona i Jezus chciał, aby tłum się o tym dowiedział. Kobieta ta nie mogła już dłużej milczeć. Wiedziała, że nie ukryje się przed Panem Jezusem. Z drżeniem podeszła do Niego i upadła przed Nim na kolana. (Umieść 2c-150, kobietę przed Jezusem).

„Ja się Ciebie dotknęłam” -powiedziała. Pan przed całym tym tłumem z miasta opowiedział swoją historię. Pan Jezus zwrócił się do niej

„Córko, wiara twoja uzdrowiła cię. Idź w pokoju”.

Uwierzyła, że Jezus mógł ją uzdrowić i tego właśnie dla niej dokonał. Pan Jezus był nią zainteresowany i On jest zainteresowany również tobą. Jest głęboko zaniepokojony tym, że wielu ludzi nie wierzy Jemu. Czy jesteś jednym z nich? On wie jakim człowiekiem jesteś. Wie o twoich złych myślach i o twoim egoistycznym nastawieniu w stosunku do innych. Czy pamiętasz, kiedy otrzymałeś nową piłkę nożną, jak złościłeś się i nie pozwoliłeś innym bawić się z tobą? A co z bombonierką, którą otrzymałeś i sam zjadłeś wszystko, nie dzieląc się z nikim? Pan wie, że jesteś grzesznikiem, że złamałeś Boże prawo, lecz On kocha grzeszników - On kocha ciebie. On zmarł i wziął karę na Siebie za twój grzech. On chce, abyś odwrócił się od swojego grzechu i przyszedł do Niego po zbawienie. Być może obawiasz się przyjść, może myślisz: Jeśli przyjdę do Niego, to czy On mnie przyjmie? Jestem za mało ważny i za bardzo zły, Pan Jezus w swoim Słowie powiedział: „...tego który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz (Jana 6:37). On cię nie odrzuci, jeżeli przyjdiesz poprosisz Go o zbawienie. Jeżeli zwrócisz się do Niego, możesz wiedzieć, że On cię kocha w szczególny sposób. Możesz poznać tę szczególną miłość, jaką On ma dla Swoich dzieci. Przyjdź Niego dzisiaj, nie czekaj dłużej! Największy cud jaki może się wydarzyć w twoim życiu, to to kiedy Pan Jezus cię zbawi od twojego grzechu.

(ODD) Jeżeli naprawdę chcesz być zbawiony od grzechu, lecz nie wiesz jak, z przyjemnością porozmawiam z tobą na ten temat po spotkaniu. Kiedy inni opuszczą tę salę, przyjdź i usiądź jednym z krzeseł w pierwszym rzędzie. W ten sposób będę wiedzieć, że chciałbyś więcej dowiedzieć się o tym, w jaki sposób uwierzyć w Chrystusa i mieć nowe życie. Jeżeli przyjdiesz i usiądziesz tutaj, pokażę ci na podstawie Biblii, co musisz zrobić i co Pan obiecał uczynić”.

Przez cały ten czas Jair mógł tylko stać i czekać. Musiał na pewno zastanawiać się, jak czuła jego córka. Na pewno życzył sobie, aby Pan Je mógł się pośpieszyć. Nagle, kiedy Jezus jesz mówił, ktoś przepychał się wśród tłumu. (Umieść 2c-151, sługę). Ktoś z domu Jaira. Jairowi zdawało się, że serce mu stanie. Z przerażeniem usłyszał wiadomość: „Córka twoja umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?” Biedny Jair. Jaki był smutny, jaki rozczarowany, kiedy powoli odwracał się i odchodził do domu.

„Teraz już za późno” -z pewnością myślał. „Być może gdyby Jezus nie zatrzymał się przy tej kobiecie, zdążyliby na czas”. Wtedy Pan Jezus przemówił do Jaira: „Nie bój się, tylko wierz, a będzie uzdrowiona”. Pan Jezus kochał Jaira, jak również kochał jego córkę, która teraz już nie żyła. Pan Jezus nie zapomniał o tej dziewczynce, kiedy zatrzymał się przy tej kobiecie. Pan Jezus nigdy nie zapomina o niczym, chociaż my zapominamy czasami zapominasz odłożyć zabawki na swoje miejsce, chociaż obiecałeś, że to zrobisz. Być może mamusia zapomniała zrobić ci to, co obiecała. Nawet jeżeli kochamy kogoś bardzo mocno, często możemy o czymś zapomnieć; ale Pan Jezus nigdy nie zapomina o tych, którzy należą do Niego. W każdej minucie każdego dnia i w każdej minucie każdej nocy, On jest zainteresowany tobą. On zawsze jest z tobą. Nigdy nie zapomni o twoich problemach. Nawet jeśli nie odpowiada na twoją modlitwę od razu. Nigdy nie zapomina. Zawsze czyni to, co jest najlepsze dla ciebie, ponieważ cię kocha. On zrobił to, co było najlepsze dla Jaira, nawet chociaż było to trudne dla niego i wymagało cierpliwości. Czy Jair mógł zaufać Jezusowi? „Tylko wierz a będzie uzdrowiona” - powiedział Pan Jezus. Jair skierował się do swojego domu. (Usuń 2c-149, wymień na 2c-146). Pan Jezus podążył za nim, a cały tłum także. Każdy był ciekaw, co się wydarzy. (Usuń wszystkie obrazki) .

Kiedy dotarli do domu, cały dom napełniony był ludźmi. Jaki tam był hałas! Ludzie płakali i lamentowali, stękali i głośno zawodzili. „Uspokójcie się” -powiedział Pan Jezus, „nie umarła lecz śpi”. Wszyscy wiedzieli, że dziewczynka umarła. Jak Jezus mógł powiedzieć, że „nie umarła lecz tylko śpi”?

I wyśmiali Go. Co Jezus miał na myśli? Miał zamiar wzbudzić ją z martwych, tak jak gdyby ze snu. Oczywiście większość ludzi nie uwierzyła w to. Pan Jezus usunął wszystkich z domu z wyjątkiem Jaira i jego żony oraz trzech swoich uczniów: Piotra, Jakuba i Jana. Tych pięć osób wraz z Panem weszło do pokoju, gdzie leżała mała dziewczynka.

Scena 2 (Scena zewnętrzna. Umieść Chrystusa, uczniów, rodziców i dziewczynkę, 2c-148, 145, 149, 143, 152, 153).

Jej policzki nie były już różowe od wysokiej gorączki. Była blada, nieruchoma i zimna. Jezus spojrział na nią. Jak bardzo ją miłował. Czyż nie jest to cudowne, że Biblia mówi nam o tym, że Pan Jezus kocha dzieci? On naprawdę zainteresowany jest dziećmi! Czasami dzieci mają poczucie, że dorośli nie zwracają uwagi na nie. Czasami dorośli zachowują się tak, jakby dzieci wcale się nie liczyły. Pewnego dnia nawet dwunastu apostołów myślało sobie, że dzieci nie są takie ważne, lecz Pan Jezus surowo ich skarcił i przypomniał, że kocha dzieci. Powiedział: „Pozwólcie dziatkom przychodzić do mnie” (Marka 10:14). Możesz nie być zbyt dużym, lecz Pan Jezus chce cię zbawić. On chce, abyś przyszedł do Niego i poprosił Go, aby zgładził twój grzech. Jeżeli to uczynisz, przekonasz się, że Pan Jezus będzie cię kochać na zawsze.

Kochający Pan Jezus wyciągnął Swoją dłoń i ujął zimną, pozbawioną życia rękę małej dziewczynki. „Dziewczynko, wstań” - powiedział. Jair przyglądał się, jego żona przyglądała się, trzej uczniowie przyglądali się również. Małe oczka dziewczynki otwarły się i zamrugały! Rozejrzała się dookoła, tak jak gdyby zbudziła się ze snu. Usiadła na łóżku! Nogi spuściła na podłogę i stanęła! Zrobiła parę kroków i prawdopodobnie po- biegła do mamy i taty. (Gdy o tym mówisz usuń 2c- 1 53, umieść 154, usuń 2c-149 i 143. Umieść 2c-155 i 157).

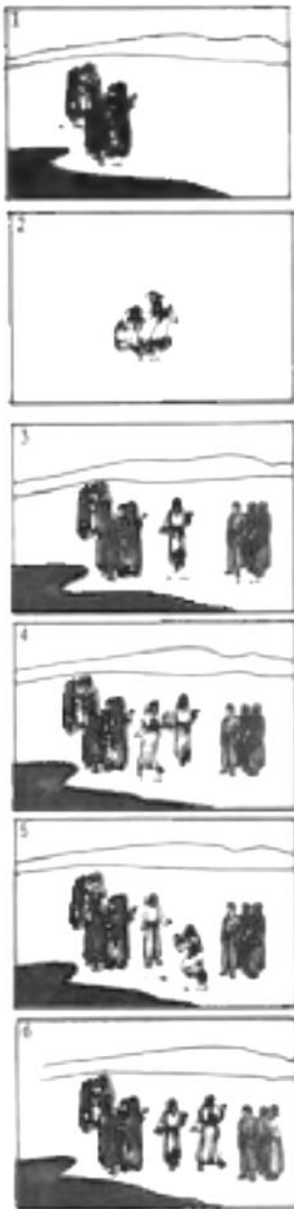
Jair i jego żona nigdy jeszcze nie byli tak zaskoczeni, wzruszeni i szczęśliwi. „Dajcie jej jeść”- rzekł Pan Jezus. Przez pewien czas chorowała i nie była w stanie jeść. Teraz kiedy żyła i czuła się dobrze, była bardzo głodna. Wyobraź sobie, że Pan Jezus myślał nawet o takich drobnostkach jak ta. Czyż to nie jest cudowne, że troszczy się o nas nawet kiedy jesteśmy głodni?

Wierzący chłopcze i wierząca dziewczynko, nigdy nie zapominaj jak bardzo kocha cię Pan Jezus i troszczy o ciebie. On nigdy nie przestanie troszczyć się o ciebie. W nadchodzącym tygodniu spróbuj zanotować na kartce papieru, w jaki sposób Bóg troszczył się o ciebie. Przynieś i pokaż mi to, co napisałeś, na początku naszego następnego spotkania. Może jedna lub dwie osoby będą mogły podzielić się z nami tym, w jaki sposób Bóg troszczył się o ciebie.

Jeżeli jeszcze Pan Jezus nie jest twoim Zbawicielem, czy nie chciałbyś przyjść do Niego dzisiaj? On tak bardzo kocha grzeszników, że umarł, aby ponieść karę na jaką zasłużyliśmy. Jeżeli poprosisz Go w modlitwie właśnie teraz i poprosisz , aby stał się twoim Panem i Zbawicielem, On zbawi cię i umiłuje cię na zawsze. Doznasz Jego opieki na każdy dzień.

Pytania powtórkowe do lekcji 12

1. Jak nazywał się przywódca synagogi, który prosił Pana o uzdrowienie swojej córki? (Jair).
2. Co zrobił Pan Jezus, kiedy Jair poprosił Go, aby przyszedł i uzdrowił jego córkę? (Natychmiast Jezus poszedł z nim).
3. Co wydarzyło się, kiedy tłum napierał na Jezusa w drodze do domu Jaira? (Pewna kobieta dotknęła się rąbka Jego szaty i została uleczone).
4. Co Pan Jezus powiedział , aby pokazać, że wie co się stało? (Zapytał: „Kto się mnie dotknął?”).
5. Jaką smutną nowinę doniesiono Jairovi, kiedy stał na drodze z Panem Jezusem? („Córka twoja umarła”).
6. Kogo zabrał Pan Jezus do pokoju zmarłej dziewczynki? (Jaira i jego żonę, Piotra, Jakuba i Jana).
7. Jaki cud miał miejsce w domu Jaira? (Pan Jezus wzbudził córkę Jaira ze śmierci).
8. W jaki szczególny sposób Pan Jezus pokazał swoją miłość do nas? (Zmarł na krzyżu za nasz grzech).
9. Jaki największy cud może uczynić Pan Jezus dla ciebie? (Zbawić mnie od mojego grzechu).
10. Ile lat miała dziewczynka, którą Pan Jezus wzbudził z martwych?

Ilustracije do lekciji 12

Ilustracije do lekciji 7